discussion, for the introduction of spinning in the Schools of the State, in Vrischigam last, what have they done in carrying it out except to pass a most unsatisfactory Government order, and give a bold heading 'Spinning classes' in the budget. I have to say a good deal on this subject—the indifference of the Government about that resolution in the step-motherly treatment accorded to it. But I shall do so, when the motion for cut upon this item is taken up. I enter my emphatic protest against the attitude of the Government in this matter. Here is a surplus budget. Here is a fine opportunity for the Government to redeem its pledge. I hope they will not fail to take advantage of it.

I would suggest that the balance may be distributed for the extension of sanitation in rural areas, the improvement of irrigation, the encouragement of the Ayurvedic ystem Sof Medicine, the spread of the Co-operative movement and the development of the Department of Agriculture and Panchayats.

The Agricultural Department.—Ours is an agricultural country. Half of our population is engaged in agriculture. We are able to produce food-stuffs only for four-months of the year. The land is limited. Improvement of the methods of agriculture is the only way to increase the production of food-stuffs. In other words, we want intensive cultivation. Our present agricultural classes are ignorant of it. They have to be educated, and it can be done best by the Department of Agriculture, where we are fortunate in having a handful of enthusiastic and clever experts. We find fault with that department without taking stock of the difficulties it has to encounter. We do not supply them the necessary steam for its engine to move about, and do its useful work. I have often heard the complaint in this House and outside that there are some experts in the department, and that they have not done anything so far. I ask: "Were they given the necessary materials to work? Have they been given a laboratory to make experiments or any up-to-date library for consultation?" I think it is just like asking an expert barber to crop our hair with a blunt axe, and finding fault with him for not doing his work properly. As a matter of fact, I understand that these experts are not now employed in their legitimate work. Our Chemistry Assistant, Mycologist and Entomologist, for want of better work, are deputed mostly for the inspection of Panchayats which certainly do not require expert training in agriculture. I, therefore, suggest that that department may be given a handsome quota from the anticipated savings of the next year, so as to make them carry on an active and effective propaganda in spreading the knowledge of improved methods of cultivation.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

As regards the Panchayats also, I am aware that things are not going on as they ought to. They are, or at least they ought to be, the units of our self-government. At present, we are handicapped for want of proper men—selfless, honest men, men conscious of their civic rights and responsibilities—to take up that work. The materials are there. They have to be moulded and shaped. This calls for intensive and exhaustive propaganda and effective supervision for some time to come. These, again, require men and money. I congratulate the Government in having recognised this aspect of the question to a certain extent and having made some provision with that end in view. The extension of sanitation and medical relief in rural areas may safely be entrusted to them. I, therefore, venture to suggest that some more amount than is budgetted for the coming year may be allotted to the Panchayats.

I may say that, in making these proposals, I am not unaware of the cry for more effective supervision of the Panchayats and the inadequacy of the present machinery for the same. Reorganise the present system by all means, if you will. Separate that department from the Department of Agriculture, if you so desire it, or give some more able hands to the Superintendent of Agriculture. But the fundamental fact should not be lost sight of that it is the unit of our self-government, and the basis of any future constitution that may be decided for the better administration of our State, and that no stones should be left unturned for organising it on an efficient basis.

മിസ്റ്റർ കെ. പി. കുഞ്ഞൻ.— സർ, വടക്കൊല്ലത്തെ ബഡ്ജറ്റിനേക്കുറിച്ച് പലതും നിരൂപിച്ചുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഇനി സംഗതിവശാൽ ചില ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റുകളെക്കുറിച്ചുമാത്രം അല്പാല്പമായി വിശദീകരിക്കുവാനെ എന്റെ മുമതലയായി ഞാൻ കാണുന്നുള്ളു.

വിദ്യാഭ്യാസഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിൽനിന്നും നമ്മുടെ സംസ്ഥാനത്തെ പൊതുജനത്തിനുവേണ്ടി ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന സഹായസഹകരണങ്ങൾ പ്രത്യേകം ശ്ലാഘനീയങ്ങളാകുന്നു. അധികൃതരുടെ ഇടയിൽ വിദ്യാഭ്യാസം പരത്തുവാൻ ചെയ്തുവരുന്ന ശ്രമങ്ങൾക്കാണ് അവയിൽ തുലോം പ്രാധാന്യം കൊടുക്കേണ്ടതു്.

എന്നാൽ പുലയകുട്ടികളുടെ വിദ്യാഭ്യാസവിഷയത്തിൽ ബഹുമാനപ്പെട്ട ഗവർമ്മെണ്ടു് മുൻകാലങ്ങളിൽ കാണിച്ചിരുന്ന ഔദാര്യം പിൻകാലങ്ങളിൽ അത്രതന്നേ കാണുന്നില്ലാത്തതു് ശോചനീയമാണ്. ഉദ്ദേശിച്ചപോലെയൊ, അതിൽ സഹസ്രാംശം പോലുമൊ, വിദ്യാഭ്യാസം പുലയരുടെ ഇടയിൽ പ്രചരിച്ചിട്ടില്ലാതിരിക്കെ, മുൻകാലങ്ങളിൽ ചെയ്തുവന്ന വിതരണങ്ങൾ കുറയ്ക്കുവാൻ തീരെ ആവശ്യമില്ലാത്തതായിരുന്നു. ഈ രാജ്യത്തിലെ വാലന്മാരുടെയും മറ്റും സ്ഥിതികളെ ആരാഞ്ഞറിയുന്നവർ അവരുടെ ഇടയിൽ വിദ്യാഭ്യാസത്തിനു് വേണ്ടത്ര പ്രചാരം വന്നിട്ടുണ്ടെന്നു് ഒരിക്കലും സമ്മതിക്കുന്നതല്ല. അവരിൽ 1,000-ൽ 999 പേരും ഉണ്മാനില്ലാതേയും, ഉടുപ്പാനില്ലാതേയും, കിട

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

പ്പാനില്ലാതേയും കഷ്ടപ്പെടുന്നവരാകുന്നു. അവരിൽ അശേഷം സ്നേഹത്തോ, നല്ലവണ്ണം കൂയറിക്കിടക്കുവാൻ ഭവനങ്ങളോ, ഇല്ലാത്ത രണ്ടു വാലന്മാരുടെ കൂട്ടികൾ നമ്മുടെ നാം ഗ്രേഡ് കാളേജിൽ ജൂനിയറും സീനിയറും ബി. എ. ക്ലാസ്സുകളിൽ അഭ്യസിക്കുന്നുണ്ട്.

അവക്ക് എന്തെങ്കിലും കൂടുതൽ സഹായം ചെയ്തുകൊടുക്കുന്നതിന് ഗവർമ്മേണ്ടിനെ ബോധിപ്പിച്ചതിൽ അങ്ങനെ ചെയ്യാൻ നിയമം അനുവദിക്കുന്നില്ല എന്നാണ് ഗവർമ്മേണ്ട് പറയുന്ന മറുപടി.

സർ, നിയമങ്ങളും മറ്റും മനുഷ്യനിർമ്മിതങ്ങളാണല്ലൊ? അവ ആവശ്യത്തിനുവേണ്ടി നിർമ്മിക്കയും നിരസിക്കപ്പെടുകയുമാണല്ലൊ ചെയ്യുന്നത്! പാവപ്പെട്ട ഒരു സമുദായത്തിൽനിന്നും അത്രാന്തപരിശ്രമം ചെയ്ത് ബി. എ. ക്ലാസ്സിൽ കയറിവന്ന് കിതച്ച് ശ്വാസംമുട്ടി പിച്ചക്ക് കൈനീട്ടുന്ന ദീനന്മാരുടെ നേരേ നിയമം എടുത്ത് മോങ്ങുന്നത് ഗവർമ്മേണ്ട് അധഃകൃതരുടെ വിദ്യാഭ്യാസത്തിൽ ആചരിക്കുന്ന ധർമ്മാദർശത്തിനും, ക്ലേതദയക്കും തീരെ യോജിക്കാത്തതും ഗവർമ്മേണ്ടിന്റെ പേരിൽ മായ്ക്കുകളങ്കത്തെ ആവജ്ഞിക്കുന്നതും ആകുന്നു.

സർ, അതിസാഹസമായ ഒരു വ്യവസായം കൊണ്ട്—അതെ, കോളിരമ്പുന്ന ചെങ്കടലിൽ ചെന്ന് മരണകാങ്ങളായ മുട്ടങ്ങളെ കടന്ന് ജലപുഷ്പങ്ങളെ ശേഖരിച്ച്—നങ്ങളുടെ പെറുകുടിലുകളെ പോറ്റുന്നവനും ആദായം കൊണ്ട് ഗവർമ്മേണ്ടിന്റെ ഖജനാവിനെ നിറച്ച് കൊടുക്കുന്നവനുമായ ഒരു വ്യവസായിയുടെമകൻ വളരേക്കാലംകൊണ്ട് പുഴയിൽനിന്നും കയറി കാളേജിലോളം എത്തുമ്പോൾ "പ്രൊവിഷൻ" ഇല്ലാ എന്നും മറ്റും പറഞ്ഞ് അവനെ നിരാശപ്പെടുത്തി ഇറക്കിവിടുന്നതു് ഏതു നീതിയെ ആസ്പദമാക്കിയുണ്ടാണ് ഞാൻ ഈ ആലയത്തിൽ നിന്നും വിനയപൂർവ്വം അന്വേഷിക്കുന്നത്?

സർ, "ദരിദ്രേദീയതേ ദാനം സഫലം" എന്ന ആപ്തവാക്യത്തെ നാം ആദരിക്കണം. തൊഴിലാളികളുടെ കുട്ടികളെ വേണ്ടപോലും, നേരിട്ടാൽ കൂടുതൽ സഹായം ചെയ്യേണ്ടതിനു് വേണ്ടിവന്നാൽ നിയമങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കണം.

കാളേജിൽ ബി. എ. ക്ലാസ്സുകളിൽ വായിക്കുന്ന പാവപ്പെട്ടവക്ക് പ്രത്യേകം സ്കോളർഷിപ്പുകൾ ഏർപ്പെടുത്തേണ്ടതാകുന്നു.

എന്നാൽ വിദ്യാഭ്യാസമേലദ്ധ്യക്ഷൻ സന്ദർശനം ചെയ്യുമ്പോഴൊക്കെ ഈ സാധുസമുദായത്തിന്റെ വിദ്യാഭ്യാസത്തിൽ കാണിച്ചിട്ടുള്ള ഔദാര്യങ്ങളെ ഇവിടെ രേഖപ്പെടുത്താതിരിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ല. ആനാപ്പുഴ, ചെറായി, തുശം, ഈ മൂന്നു പ്രാഥമിക വിദ്യാലയങ്ങൾ വാലവിദ്യാർത്ഥികളുടെ കൂടുതൽ ഗുണത്തെ ഉദ്ദേശിച്ച് നടത്തപ്പെടുന്നവകളാണ്. വാലസമുദായത്തിൽ നിന്നും അദ്ധ്യാപകന്മാരെ നിയമിക്കുന്നതിലും അവരെ വേണ്ടപോലെ മാറ്റുന്നതിലും വിദ്യാഭ്യാസമേലദ്ധ്യക്ഷനവർകൾ ബുദ്ധിപൂർവ്വം കാണിച്ചിട്ടുള്ള ഔദാര്യങ്ങൾ വാലവിദ്യാലയങ്ങളുടെ നടത്തിപ്പിനും പ്രത്യേകം സഹായങ്ങളായിട്ടുണ്ട്.

എന്നാലും സ്കൂൾഫൈനലും പരീക്ഷ പാസ്സായ ഒരു വാലയുവതിയും ഒരു യുവാവും അപേക്ഷ കൊടുത്തിട്ട് ഇനിയും വിദ്യാഭ്യാസവകുപ്പിൽ ഒരുദ്യോഗവും കിട്ടാതെ കാത്തിരിക്കുന്നുണ്ട്. ഈ പാവപ്പെട്ട സമുദായത്തിലെ ഉദ്യോഗസ്ഥാംഗങ്ങളുടെ എണ്ണം ആലോചിക്കുമ്പോൾ അവരെ ഇത്രമേൽ കാത്തു കാലയാപനം ചെയ്യിക്കേണ്ട ആവശ്യമുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല.

വിദ്യാഭ്യാസവകുപ്പിലെ ബ്രാഹ്മണരുടേയും ക്രിസ്ത്യാനികളുടേയും മാറ്റം ഉദ്യോഗസ്ഥാംഗങ്ങളുടെ എണ്ണം നോക്കുമ്പോൾ വാലന്മാരുടേയും മാറ്റം ഇടയിൽനിന്ന് ഉദ്യോഗത്തിന് അപേക്ഷിക്കുന്നവരെ അനിഷ്ടം താമസിപ്പിക്കാതെ സർവ്വീസിൽ അംഗീകരിക്കേണ്ടതാകുന്നു.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

സർ, പുരാതനകാലം മുതല്ക്കേ അടുത്ത ഒരു കാലംവരെ ഉഴവേലകൊ കൊണ്ട് ഗവർമ്മെണ്ടിനെ സഹായിച്ചിരുന്നവരും, ഇപ്പോൾ ഒരു നല്ല വ്യവസാ യംകൊണ്ട് സഹായിച്ചു വരുന്നവരുമായ പാവപ്പെട്ട ഒരു കൂട്ടം ജനങ്ങൾക്കു വേ ണ്ടി—എന്നുവെച്ചാൽ അവരുടെ കൈത്തൊഴിൽ അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തുന്നതിനുവേ ണ്ടി—ഏതെങ്കിലും ഒരു സംഖ്യ ഈ ബഡ്ജറ്റിൽ വിനിയോഗിച്ചു കാണാ ത്തതിൽ ഞാൻ വ്യസനിക്കുന്നു. ഇന്നു തീവണ്ടിയും തീത്തോട്ടം ഗവർമ്മെണ്ടിനും ജനങ്ങൾക്കും വേണ്ടി ചെയ്തുതരുന്ന സഹായങ്ങൾ ഈ അടുത്തകാലം വരെ ഈ രാജ്യത്തിൽ വാലന്മാരാണ് ചെയ്തുകൊടുത്തിരുന്നത്. അവർ ഉഴവേല കൊണ്ട് ഗവർമ്മെണ്ടിനെ സഹായിച്ചിരുന്നു എന്നുമാത്രമല്ല ഏതാണ്ട് "ഫോ ഴ്സ് ലേബർ" (നിർബ്ബന്ധവേല) ഗവർമ്മെണ്ട് അവരേക്കൊണ്ട് ചെയ്യിച്ചിരുന്നു. സംസ്ഥാനത്തിലെ മറ്റുള്ള വർഗ്ഗക്കാരെല്ലാം സ്വതന്ത്രമായി ഇംഗ്ലീഷ് വിദ്യാ ഭ്യാസം ചെയ്തു തുടങ്ങിയകാലത്തും അവർക്ക് അതിൽ ഏർപ്പെടുവാൻ സാധിച്ചിരു ന്നില്ല. ഗവർണ്മർ രസിഡണ്ട് എന്നുവേണ്ടാ ബ്രിട്ടീഷ് ഗവർമ്മെണ്ടിന്റെ പ്ര തിനിധികൾ വരുമ്പോഴെല്ലാം അവർക്ക് മിക്കവർക്കും ധാരാളം ജോലിയുണ്ട്. സാന്നദ്ധന്മാരേയും ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരേയും തൃശ്ശിവപേരൂർ നിന്നും പോഞ്ഞിക്കര യിലും മറ്റും കൊണ്ടുവരേണ്ടതു അവരുടെ മുതലായിരുന്നു. തപാലുകളും അഞ്ചലുകളും വണ്ടിവഴിക്ക് കടത്തിക്കൊണ്ടുപോകേണ്ടതും അവരായിരുന്നു. പോ ഞ്ഞിക്കര ബംഗ്ലാവിലും എറണാകുളത്തും മറ്റുമുള്ള തവണക്കടവുകളിലും അ വരെ എപ്പോഴും കാണേണ്ടിയിരുന്നു. സായ്പന്മാർക്കും മാറും അന്നന്ന് ആഹാ വാ വെള്ളം കൊണ്ടുവരേണ്ടതും മറ്റൊരു വർഗ്ഗക്കാരുടെ മുതലയിൽ പെട്ടതല്ലായിരുന്നു. സായ്പന്മാർക്ക് ജലപുഷ്പങ്ങൾ സംഭരിച്ചുകൊടുക്കുന്ന കഴകവും അവരിൽ ഏറോപിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. പക്ഷിനായാട്ടിൽ ഭ്രാന്തന്മാരായ സായ് പന്മാരേയും മദാമ്മമാരേയും കൂടാരബോട്ടുകളുടെ മുകളിൽ കവച്ചുകളും മാറും വെച്ചുകെട്ടി അവയിൽ കയറിയിരുത്തി കായലോരങ്ങളിൽ കൂടി വലിച്ചു ന ടന്നില്ലെങ്കിൽ അവർക്ക് ശിക്ഷകിട്ടിയിരുന്നു. അങ്ങനെയുള്ളവേലകളെല്ലാം ചെയ്യിച്ചിരുന്നതിനു അവർക്ക് കൊടുത്തിരുന്ന പ്രതിഫലം ഒരു വെള്ളിപ്പുത്തൻ മാത്രമായിരുന്നു. ഏതായാലും യൂറോപ്യന്മാരിലും നാട്ടുകാരിലും ഉത്തരവാദ പ്പെട്ടവർ ആരുംതന്നെ ഈ പാവപ്പെട്ടവർക്കുവേണ്ടി പറയത്തക്ക യാതൊരു സ ഹായവും ചെയ്തിട്ടില്ലെന്ന് പറഞ്ഞാൽ കുഴപ്പമില്ലാ.

ഉഴവം നിന്നതിനുശേഷം വാലന്മാർ അവരുടെ പുഴവേലയിൽ തന്നെ അ ശ്രാന്തം പരിശ്രമം ചെയ്തുവന്നു. അതുകൊണ്ട് അവർക്ക് അല്പാല്പം ഗുണവും സിദ്ധിച്ചു. അങ്ങനെ യിരിക്കുമ്പോഴാണ് 1086-ൽ "ഫിഷറിഡിപ്പാർട്ടുമെണ്ട്" സ്ഥാപിച്ചതു. ഡിപ്പാർട്ടുമെണ്ട് സ്ഥാപിക്കുന്നതു ഈ വ്യവസായത്തിൽ കൂ ടുതൽ പരിഷ്കാരങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കി അവർക്ക് ഗുണം ചെയ്യാനാണെന്നാണ് അവ രെ മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നതു. മിസ്റ്റർ എ. ബി. സേലം മത്സ്യബന്ധനം സം ബന്ധിച്ചു അന്വേഷണങ്ങൾ നടത്തിയിരുന്നപ്പോഴും, അന്നത്തെ ദിവാൻജിയാ യിരുന്ന എ. ആർ. ബാനർജി (now Sir) അവർകൾ കൊച്ചി വാലസമുദായ പരിഷ്കാരിണി സഭയിൽ അദ്ധ്യക്ഷം വഹിച്ചപ്പോഴും, കൊച്ചിയിൽ പുതുതാ യി സ്ഥാപിച്ച ഫിഷറി ഡിപ്പാർട്ടുമെണ്ട് കൊണ്ട് ഗണ്യമായ ഗുണങ്ങൾ ഉ ണ്ടാകുമെന്നു വാലന്മാർ കാത്തിരുന്നു. പക്ഷെ, പ്രസ്തുത ഡിപ്പാർട്ടുമെണ്ടുകൊ ണ്ട് ഗുണത്തിനുപകരം അവർക്ക് ദോഷമാണുണ്ടായതു. ആദ്യം ഒരു വെള്ളിപ്പു ത്തൻ നികുതി കൊടുത്തിരുന്ന ഉന്നികൾക്ക് 4 കു. കരം മുതൽ. പണ്ടുകാ ലങ്ങളിൽ തക്കവും തരവും നോക്കി ഒരു മിതമായ നികുതി മാത്രം കൊടുത്തു ഉന്നികൾ തറച്ചിരുന്നു. ഡിപ്പാർട്ടുമെണ്ട് തുടങ്ങിയതിനു ശേഷം ഗവ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

മേഖലയിൽ നിന്നതന്നെ പലസ്ഥലങ്ങളിലും പുതുതായി ഉൗന്നികൾ നാട്ടി ചേലം വിളിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. മറ്റൊരു തൊഴിലും അറിയാത്ത വാലന്മാർ വിളക്കത്തു് പ്രാണികൾ വീഴുന്നതുപോലെ ഈ മേലത്തിൽ വന്നു് വീഴുവാൻ തുടങ്ങി. അവർ ആയിരക്കണക്കിനു് ഉൗന്നികൾ ചേലം കൊണ്ടു. അവരിൽ പലരുടേയും ദുസ്സഹത്തിനു ഉൗന്നികൾക്കു് വേണ്ടി വിനിയോഗമായി.

ഉൗന്നികൾ വല്ല സംഗതിവശാലും ഗവൺമെന്റിൽനിന്നും നീക്കിച്ചെലവുമ്പോഴൊക്കെ അതാതു സ്ഥലങ്ങളിലുള്ള നിരക്കനുസരിച്ചു് ഗവൺമെന്റു് ഈ വിഷയത്തിലേക്കുപ്പെട്ടുത്തിയ നിയമങ്ങളിൽതന്നെ പ്രതിവാദിച്ചിട്ടുണ്ടു്. എന്നാൽ ഗവൺമെന്റിൽ നിന്നും ഉൗന്നികൾ നീക്കിച്ചെലവുമ്പോഴൊക്കെ ഗവൺമെന്റിന്റെ തന്നെ വിജ്ഞാപനത്തെ വിസ്മരിച്ചു് വില വളരെ കുറച്ചു് കൊടുക്കയാണുണ്ടായതു്. ഇങ്ങനെ ചെയ്തതുകൊണ്ടു് പറമ്പുകളും മറ്റും വിറ്റു് ഉൗന്നിലേലം വിട്ടിച്ചവർക്കു് കടവിൽ പറമ്പുകളും ഉൗന്നികളും ഇല്ലാതെയാണു് വന്നു് കൂടിയതു്.

1086-ൽ ഏതാനും ആഡംബരങ്ങളൊഴികെ കൂടിയാണു് പ്രസ്തുത ഡിസ്പ്രൊപോർട്ടുഷണേറ്റു് സ്ഥാപിച്ചതു്. എന്നാൽ പുതിയ ചില ഉൗന്നികളും ചീനവലകളും നാട്ടിച്ചതിന്റെയും, തോടുകളിലേയും മറ്റും മത്സ്യബന്ധനത്തിനുള്ള അവകാശം ഗവൺമെന്റിലേയ്ക്കു് സമ്പാദിക്കയും ചെയ്തതിന്റെ ശേഷം മത്സ്യബന്ധനക്കാരുടേയും ആ വ്യവസായത്തിന്റെയും യാതൊരു അഭ്യുദയത്തേയും ഗണിക്കാതെ ആ ഡിസ്പ്രൊപോർട്ടുഷണേറ്റിന്റെ തീരെ വലിയഭാഗം കുറയ്ക്കുകയാണു് ചെയ്തതു്.

സർ, ഫിഷറി ഡിസ്പ്രൊപോർട്ടുഷണേറ്റു് നമ്മുടെ രാജ്യത്തിന്റെ സ്ഥിതിക്കു് ഒരിക്കലും എടുത്തുകളവാൻ പാടുള്ളതെന്നു്. ഇവിടത്തെ ജനസംഖ്യയ്ക്കു് ആളൊന്നിനു് വർഷത്തിൽ പതിനഞ്ചോ ഉസൻറു് തൂക്കമുള്ള ശരാശരി വീതിക്കയാണെങ്കിൽ നമുക്കു് ലഭിക്കപ്പെടുവാനുള്ളു. ആ സ്ഥിതിക്കു് കൃഷിക്കാരുടെ മാത്രം കൊച്ചീക്കാർക്കു് ദാരിദ്ര്യം കൂടാതെ കഴിഞ്ഞുകൂടുവാൻ പ്രയാസമാണെന്നു് സ്പഷ്ടമാണല്ലൊ. നമ്മുടെ സാമ്പത്തിക സ്ഥിതി ശരിയാക്കികൊണ്ടു് പോകേണമെങ്കിൽ മത്സ്യബന്ധനത്തിൽ സാരതരമായ പരിഷ്കാരങ്ങൾ വരുത്തണം. അന്യായമായ മത്സ്യബന്ധനങ്ങളെ തടയണം. കടൽകൃഷി, അതായതു്, കടലിലെ മത്സ്യബന്ധനം, വർദ്ധിപ്പിക്കണം.

സർ, ഭൂലോകത്തിൽ വെച്ചു് ബൽജിയം കഴിഞ്ഞാൽ കൊച്ചിയേപ്പോലെ മത്സ്യബന്ധനത്തിനു് പറയിയ സ്ഥലം മറ്റൊരുമിക്കിലുമില്ലെന്നു് ഈ വിഷയത്തിൽ അറിവുള്ളവർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു.

ഇപ്പോൾ ഹാർബർ ആവശ്യത്തിനു് നിസ്സാരവിലകൊടുത്തു് അഴിമുഖത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന ഉൗന്നികൾ ഗവൺമെന്റു് നീക്കിച്ചുകളയുകയാൽ ഈ എറണാകുളം, തുരുത്തു് സൈഡിലും, അഴിമുഖത്തിന്റെ മുറിപ്പാട്ടുള്ള കരകളിലും ഉള്ള എത്രയെത്ര വാലന്മാരാണു് പട്ടിണികിടന്നു് കഷ്ടപ്പെടുന്നതെന്നു് ഒരു കയ്യും കണക്കുമില്ല. ചിലപ്പോഴൊക്കെ അവിടന്നു് വൈകുന്നേരം കാറിൽ കയറി സവാരി പോകാറുണ്ടല്ലൊ. ഒരു ദിവസം ദയവുചെയ്തു് നമ്മുടെ ടൌൺ പോലീസ്സ് സ്റ്റേഷന്റെ വടക്കുവശം കൂടി പത്തുക്കെ ബമ്മാരായിൽ കമ്പനിയിലേക്കു് നീണ്ടുകിടക്കുന്ന റോഡിൽകൂടി അവിടത്തെ കാർ പത്തുക്കെ പത്തുക്കെ ഓടിച്ചു് ആ "വാലർ കോടി" ൽ മരുഭൂനിമിഷം ഒരു കാർ നിറുത്തുവാൻ മയതോന്നുന്നപക്ഷം അവിടേയ്ക്കു് എത്രയോദേകമായ ഒരു കാഴ്ച്ച ഞാൻ കാണിച്ചുതരാം.

പ്രസിഡെണ്ട്.—ഞാൻ ദിവാൻജിയായതിൽ പിന്നീട് അവിടെപോയിട്ടില്ലെന്ന് വിചാരിക്കുന്നുണ്ടോ ?

മിസ്റ്റർ കെ. പി. കറുപ്പൻ.—Thank you, Sir. റോഡിന്റെ ഇരുവശവുമുള്ള കുടിലുകളിൽ നിന്ന് കീറത്തുണികളും ഉടുത്തു വാരിയെല്ലുകളും പൊങ്ങി, എണ്ണ കാണാതെ പറക്കുന്ന തലമുടിയോടും കൂടിഎത്ര പാവപ്പെട്ട സ്ത്രീപുരുഷന്മാരും കുട്ടികളും അവിടത്തെ കാറിനെ വളഞ്ഞു തൊഴുകൈകളോടുകൂടി അവിടത്തെ കരുണയെ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നെന്ന് അപ്പോൾ കാണാം.

പ്രസിഡെണ്ട്.—അത് ഉണ്ടായിട്ടില്ലല്ലൊ? മിസ്റ്റർ കറുപ്പൻ! ഞാൻ ദിവാൻജിയായതിൽ പിന്നീടും അവിടെ പോയിട്ടുണ്ട്. പക്ഷെ നിങ്ങളുമൊന്നിച്ചില്ലല്ലോ എന്നുള്ളു. വേണമെങ്കിൽ ഇനി ഒരിക്കൽ നമുക്ക് രണ്ടാൾക്കും ഒന്നിച്ച് പോകാം.

മിസ്റ്റർ കെ. പി. കറുപ്പൻ.—Thank you, Sir. അവരിൽ മിക്കപേരും ഫാർബറിനെ ചില യൂറോപ്യന്മാരുടെ വിവാഹത്തിനും വേണ്ടി ഗവമേണ്ടിൽ നിന്നും ഉണ്ടാക്കിച്ചു കളകയാൽ ആ അവസ്ഥാന്തരത്തെ പ്രാപിച്ചവരാകുന്നു.

സർ, കരുണാനിധിയായ അങ്ങയെ ഞാൻ അവിടേയ്ക്ക് ക്ഷണിക്കുന്നു. ദയാലുവായ ദിവാൻപേഷ്കാരവർകളെ ഞാൻഅവിടേയ്ക്ക് ക്ഷണിയ്ക്കുന്നു. സാനിട്ടറി ആഫീസറേയും ഞാൻ അവിടേയ്ക്ക് ക്ഷണിക്കുന്നു. അവിടെ വരുവാൻ നിങ്ങൾക്ക് ദയവുണ്ടാകുമൊ? ആ പാവപ്പെട്ട കുടിലുകളിൽ മിക്കതും വെള്ളത്തിൽ ഇരിക്കുന്നു; ചതുപ്പുനിലങ്ങളിൽ ഇരിയ്ക്കുന്നു; അശുചിസ്ഥലങ്ങളിൽ ഇരിക്കുന്നു; വീടുകളിൽ മിക്കതും മേഞ്ഞിട്ടുണ്ടോ എന്നു തന്നെ എനിക്ക് സംശയമാണ്. അശുചിയും ദാരിദ്ര്യദേവതയും കൂടി അതു അവരുടെ ഒരു കളിനിലമാക്കിയിരിക്കയാണ്. നിങ്ങൾ ഒരു ദിവസം മോട്ടാർബോട്ടിൽ കയറി വല്ലാർപാടം, വയ്പ്, മട്ടാഞ്ചേരി, മുതലായ കായൽത്തീരങ്ങളിൽ വരികയാണെങ്കിലും ഇത്തരം കാഴ്ചകൾ ഞാൻ കാണിച്ചുതരാം. ഇതിനെല്ലാം ഉത്തരവാദി നമ്മുടെ ഗവമേണ്ടാണെന്ന് ഞാൻ സത്യമായും ദൈര്യത്തോടുകൂടിയും പറയുന്നു. കാല പരമ്പരയായി മറ്റൊരു തൊഴിലുകളിലും ഏർപ്പെട്ട് ശീലമില്ലാതെ ഉന്നികൾ നാട്ടി മത്സ്യബന്ധം ചെയ്യുമാത്രം കുടുംബം പുലർത്തിക്കൊണ്ടുപോകുന്ന ഒട്ടനേകം ജനങ്ങളേ ആ തൊഴിലുകൾ ചെയ്വാൻ നിരോധിച്ചും കൊണ്ട് അവർക്ക് മറ്റു വല്ല തൊഴിലുകളും ഏർപ്പെടുത്തുവാൻ മുതലപ്പെട്ട ഗവമേണ്ടു ആ വിഷയത്തിൽ കണ്ണടച്ച് മൌനം ദീക്ഷിച്ചിരുന്നാൽ അവരെ പിന്നെ ആരാണ് രക്ഷിക്കാനുള്ളതു ?

സർ, കൂട്ടംകൂട്ടമായി തുശം സൈഡിലും മറ്റും താമസിക്കുന്ന വാലന്മാരുടെ പ്രദേശങ്ങളിൽ തൊഴിൽശാലകൾ ഏർപ്പെടുത്തി അവരെ ദാരിദ്ര്യത്തിൽ നിന്നും രക്ഷിക്കുക. പെറായിയിലും മറ്റും പരീക്ഷാർത്ഥം തുടങ്ങിയ "കയർ ഫാക്ടറി" യ്ക്കും മറ്റും തുശം സൈഡ് എത്ര പറ്റിയ സ്ഥലമാണെന്ന് ഗവമേണ്ടു അന്വേഷിച്ചിട്ടുണ്ടോ? ഒരു ക്ലിപ്തകാലത്തേയ്ക്ക് അഭിമുഖത്തിൽ ഫാർബർ പണി പൂർത്തിയാകുന്നതുവരേ മത്സ്യബന്ധത്തിനു അനുവദിച്ചാൽ അവരേക്കൊണ്ട് അവർക്ക് വ്യവസായത്തിനും മറ്റും വണ്ണം ഉണ്ടാക്കുവാനുള്ള ഒരു സ്കീം ഞാൻ എഴുതി സമർപ്പിച്ചിരുന്നുവല്ലൊ? അതിനേക്കുറിച്ച് ഗവമേണ്ടു ഇതേവരെ ഒന്നും ചെയ്തിട്ടില്ല.

സർ, ഇപ്പോൾ ഇവിടെ നടക്കുന്ന മത്സ്യബന്ധം തീരെ അക്രമവും അശാസ്ത്രീയവും ആകുന്നു. ഏറ്റത്തിന് മത്സ്യബന്ധം ചെയ്യുകൂടാത്തതാണ്. ഇപ്പോൾ അതു ചെയ്യുന്നു. നിലങ്ങളിലും മറ്റും ചെമ്മീൻ കേറി വാറ്റിപ്പിടിക്കുന്നതു കൊണ്ട് ഉന്നികളിലെ "അനുഭവം" തീരെ മുങ്ങി ഉന്നികൾ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

മസ്ഥന്മാർ വലിയ കഷ്ടം അനുഭവിയ്ക്കുന്നു. ഇതുപോലെയുള്ള മത്സ്യബന്ധനങ്ങൾക്ക് അനുവദിക്കുന്നതു കൊണ്ട് ഒരു കാലത്തു തീരെ മത്സ്യങ്ങൾ ഇല്ലാതെ ആയി പോകയും ഇതുകൊണ്ടു മാത്രം വൃത്തി കഴിക്കുന്ന ഒരു വർഗ്ഗക്കാർ നാമാവശേഷമാകയും കൃഷികർക്കും മറും കൂടുതൽ ദോഷം സംഭവിക്കയും ചെയ്യുന്നതാകുന്നു.

സർ, ഇപ്പോൾ നടക്കുന്ന അനിയന്ത്രിത മത്സ്യബന്ധങ്ങൾ (Illegal fishing) ഏതെല്ലാമാണെന്നും, ഇവിടത്തെ മത്സ്യബന്ധത്തിന്റെയും മത്സ്യബന്ധനക്കാരുടേയും ക്ഷേമാഭിവൃദ്ധികൾക്ക് ഉതകുന്നതായ മാർഗ്ഗങ്ങൾ ഏതെല്ലാമാണെന്നു കണ്ടുപിടിച്ചു മുരുങ്ങിയതു് ഒരു കൊല്ലം കൊണ്ടു് ഒരു സമഗ്രമായ റിപ്പോർട്ട് എഴുതി ഗവർമ്മെണ്ടിൽ സമർപ്പിക്കുവാൻ ഒരുദ്യോഗസ്ഥനെ തല്ക്കാലികമായി നിയമിക്കണം.

മത്സ്യബന്ധനക്കാരുടെ ഇടയിൽനിന്നും ഒന്നോ, രണ്ടോ യുവാക്കന്മാരെ ഫിഷറി സംബന്ധമായ കൂടുതൽ വിദ്യാഭ്യാസത്തിനു് വേണ്ടി ജപ്പാനിലോ മറ്റൊരു യച്ചു് പരിശീലിപ്പിക്കണം. ഇവിടെ 'അഗ്രിക്കൽച്ചറൽ' 'ഇഞ്ചിനീയറിംഗ്' മുതലായവയ്ക്ക് സ്കോളർഷിപ്പുകൾ ഏർപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള ഗവർമ്മെണ്ടു്, ഗവർമ്മെണ്ടിനും ജനങ്ങൾക്കും അതിലും ആദായകരമായ ഫിഷറി ഡിപ്പാർട്ടുമെണ്ടിലേയ്ക്ക് ഒന്നോ രണ്ടോ സ്കോളർഷിപ്പുകൾ ഏർപ്പെടുത്തുന്നതു് കൂടുതൽ ഗുണകരമായിരിക്കുമെന്നും ഞാൻ നിർദ്ദേശിക്കുന്നു.

സർ, 1087 മുതൽ ഇതുവരെ ഈ വിഷയത്തിൽ നിന്നും ഏതാനും ലക്ഷം ഉറുപ്പികയാണെല്ലാ ഗവർമ്മെണ്ടിലേയ്ക്ക് ആദായം ലഭിച്ചിരിക്കുന്നതു്. എന്നാൽ ഇതിൽ ഈ തൊഴിലാളികളുടെ തൊഴിൽ അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തുന്നതിനു വേണ്ടി ഒരു പൈ പോലും ചിലവു ചെയ്തിട്ടില്ലെന്നുള്ളതു് എത്ര ശോചനീയമായിട്ടുള്ള ഒരു സംഗതിയാകുന്നു! നമ്മുടെ ഗവർമ്മെണ്ടു് അതിന്റെ ഇടത്തും വലത്തും നോക്കിയാൽ തന്നേ ഇങ്ങനെ മൌനം അവലംബിക്കാൻ ആവശ്യമില്ലാത്തതാകുന്നു. തിരുവിതാംകൂറിലും ഫിഷറി ഡിപ്പാർട്ടുമെണ്ടു് ഉണ്ടു്. അവിടെ വാലന്മാർ കൊടുക്കുന്ന നികുതി ഏതാണ്ടു് 9,000 ക. യാണു്. എന്നാൽ ആ ഗവർമ്മെണ്ടു് അവർക്കു് വേണ്ടി മാത്രം കൊല്ലത്തിൽ ചിലവു ചെയ്യുന്നതൊ 11,000 ക. യാണു് പോൽ. അവിടെ അവർക്ക് അഞ്ചു് (5) ഫിഷറി സാങ്കേതിക വിദ്യാലയങ്ങൾ സ്ഥാപിച്ചു കൊടുത്തിട്ടുണ്ടു്. മത്സ്യം കിട്ടാത്ത കാലങ്ങളിൽ ഉപജീവിക്കാനുള്ള വ്യവസായങ്ങളും കൂടി ആ വിദ്യാലയങ്ങളിൽ വെച്ചു് പഠിപ്പിച്ചു വരുന്നു. ഫിഷറി ഡിപ്പാർട്ടുമേണ്ടുകാർ അവിടെ വാലന്മാർക്കു് 27 നാണയസംഘങ്ങൾ സ്ഥാപിച്ചു കൊടുത്തിട്ടുണ്ടു്. മത്സ്യം ഉണക്കേണ്ടതിനും സ്വതന്ത്രമായി കടലിലുകൂടെ കെട്ടി താമസിക്കേണ്ടതിനും അവിടത്തെ ദയാലുവായ ദിവാൻപേഷ്കാർ അവർക്കും വാലൻ ഒന്നുക്കു് പത്തു സെന്റു് സ്ഥലംവീതം പ്രതിഫലംകൂടാതെ പതിച്ചുകൊടുക്കുവാൻ ഉത്തരവായപ്രകാരം അങ്ങനെ ചെയ്തുവരുന്നു. വാലസ്ത്രീകൾ ഉൾനാടുകളിൽ മത്സ്യവില്പനക്കു് പോകുമ്പോൾ ചില 'കടിയാന്മാർ' മീൻ തട്ടിപ്പറിക്കൽ പതിവുണ്ടായിരുന്നു. അതിന്റെ നിവാരണത്തിനുവേണ്ടിയും, വാലന്മാരുടെ വീടുകൾ ശുചിയായിരിക്കുന്നതിനും, അവർ കൂട്ടംകൂട്ടമായി താമസിക്കുന്ന സ്ഥലങ്ങളിൽ ചന്തകളും മീൻചാപ്പകളും ഏർപ്പെടുത്തിവരുന്നു. എന്നാൽ ഇതിനെല്ലാം ഒരു വിശേഷം ഉണ്ടു്. ഈ സഹായങ്ങൾക്കൊന്നിനും തന്നെ അവിടത്തെ ഏതെങ്കിലും ഒരുവാലൻ ഒരു ഹർജി ബോധിപ്പിക്കുകയോ, വാലന്മാർ ഡെപ്യൂട്ടേഷൻ പോകയോ ഒന്നുംതന്നെ ഉണ്ടായിട്ടില്ല. പിന്നെയോ അവ അവിടത്തെ കുരുണാനിധികളും ഉത്തരവാദിത്വബോധമുള്ളവരുമായ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ ഫിഷറി

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റ് ഏർപ്പെടുത്തി നികുതി മാത്രം ചിന്തിച്ചെടുത്താൽ ആ തൊഴിലിന്നും തൊഴിൽകാക്കും ഉണ്ടാവുന്ന ഭയങ്കരമായ ഭാവിയെ ദീർഘദർശനംചെയ്ത് ചെയ്തുകൊടുത്തിട്ടുള്ള ഉപകാരങ്ങളാകുന്നു. ഇതിനപ്പുറമെ വാലന്മാരുടെ സാമ്പത്തിക സ്ഥിതിയും, സാമുദായിക സ്ഥിതിയും, വിദ്യാഭ്യാസം, ശ്രമിതപ്രമുതലായവയും അഭിവൃദ്ധിയിൽ കൊണ്ടുവരേണ്ടതിന്ന് 'സൊഷ്യൽ റിഫാർമർ, (Social Reformer) എന്ന നാമധേയത്തോടുകൂടി ഒരു ഉദ്യോഗസ്ഥനെ സൃഷ്ടിച്ച് അവരുടെ ഇടയിൽ വിട്ടുകൊടുത്തിരിക്കുന്നു.

ഇനി നമുക്ക് നമ്മുടെ മലബാറിലെ സ്ഥിതിയെപ്പറ്റി അല്പം ചിന്തിച്ചുനോക്കാം. അവിടെ ഫിഷറി സ്റ്റേഷനുകൾ സ്ഥാപിച്ചുകൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. മീനെണ്ണ എടുക്കാനും മാറുള്ള യന്ത്രങ്ങൾ സ്ഥാപിക്കുവാനും, മത്സ്യവളങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുവാനും, മത്സ്യല്പന്നങ്ങൾ കയറ്റി അയക്കുവാനും, അവിടത്തെ അരയന്മാരെ ആത്മാ പരിശീലിപ്പിച്ചുവരുന്നു ബഹുമാനപ്പെട്ട മദ്രാസ് ഗവർമ്മെണ്ടു് അങ്ങനെ. (Sir Frederick Nicholson) സർ ഫ്രെഡറിക്ക് നിക്കൽസൺ ഈ വിഷയത്തിൽ നിർദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങളും ചെയ്തുകൊടുത്തിട്ടുള്ള സഹായങ്ങളും അനന്യങ്ങളാകുന്നു. ബഹുമാനപ്പെട്ട ഗവർമ്മെണ്ടിന്റെ സാരതരമായ ഈ താങ്ങൽകൊണ്ട് അവിടത്തെ മത്സ്യവ്യാപാരികളിൽ പലരും വലിയവലിയ സമ്പന്നന്മാരായിരിക്കുന്നു. കഴിഞ്ഞ ജനുവരി മുടക്കത്തിനു് ഞാൻ കണ്ണൂരിലും മറ്റും പോയിരുന്നു. അവിടെ എന്റെ കൂടെ ഫിഷറി ഡിപ്പാർട്ടുമെണ്ടിന്റെ സഹായത്തോടുകൂടി പ്രാപിച്ചിരിക്കുന്ന അഭിവൃദ്ധിയും നിലയും അത്ഭുതകരമാകുന്നു. എന്റെ സ്നേഹിതന്മാർ അതിൽ കെട്ടുള്ള മാളികകളിൽ താമസിക്കുന്നു. അവക്ക് നോക്കുന്ന ദിക്കിലൊക്കെ പരിജനങ്ങൾ; വാഹനങ്ങൾ; അഹോ! ഒരു ഗവർമ്മെണ്ടു് അല്പം മനസ്സുകാട്ടുന്നു കാണിച്ചാൽ തൊഴിലാളികൾക്ക് എങ്ങനെയെല്ലാം ഉയർന്നുപോകാം. ഇക്കഴിഞ്ഞകൊല്ലം മദ്രാസ് ഗവർമ്മെണ്ടു് ഫിഷറി ഡിപ്പാർട്ടുമെണ്ടിലേക്ക് ചിലവിട്ടിട്ടുള്ള ഉറുപ്പികയുടെ തുക 40,000 ആയിരുന്നപ്പോൾ, എന്നാൽ അവിടെ മീൻപിടുത്തക്കാർക്ക് ഒരു പൈപോലും കരം മുടത്തീട്ടില്ലെന്നുള്ളതും ഇവിടെ പ്രത്യേകം പ്രസ്താവിക്കാണ്ടു്.

സർ, ഇവിടെ കരം പിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു് വാലന്മാർക്ക് സങ്കടമില്ല, അതിന്റെ ഉദ്ദേശം മനസ്സിലാക്കാതെ ഗവർമ്മെണ്ടു് കൊല്ലംതോറും കരം പിരിക്കാനെന്നുമാത്രംവെച്ചാൽ വളരെക്കാലത്തെ അനുഭവംമാത്രം എടുക്കുന്ന വൃക്ഷത്തെപ്പോലെ ഈ ഉപാധിയും തീരെ ഉണങ്ങിപ്പോകും. 86-ൽ ഡിപ്പാർട്ടുമെണ്ടു് സ്ഥാപിക്കുമ്പോൾ ഗവർമ്മെണ്ടു് ഞങ്ങളെ മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നതുണ്ടോയെന്നു്:—"This department is to be established for the purpose of improving the unfortunate lot of the fisher-folk of Cochin, of obtaining larger quantities of fish for the consumption of the subjects of the State and not with the object of deriving some means for increasing the revenues of the State." കഴിഞ്ഞ മകരം സെഷ്യനിൽ 216-ാംനമ്പായി ഞാൻ ചോദിച്ചിരുന്ന ചോദ്യവും അതിനു് ബഹുമാനപ്പെട്ട ദിവാൻപെഷ്കർ അവർകൾ പറഞ്ഞിരുന്ന മറുപടിയും ഇവിടെ ഉച്ചരിക്കുന്നു സന്ദർഭത്തിനു് വളരെ അനുരൂപമാണെന്നു് വിശ്വസിക്കുന്നു. "ബ്രിട്ടീഷു് മലബാറിലെയും തിരുവിതാംകൂറിലേയും മത്സ്യബന്ധനക്കാർക്ക് അവിടത്തെ ഗവർമ്മെണ്ടു് നിരന്തരം ചെയ്തുകൊടുക്കുന്ന സഹായങ്ങളെപ്പോലെ ഇവിടത്തെ അരയന്മാർ, വാലന്മാർ മുതലായവർക്കാക്ക് മത്സ്യബന്ധനരീതിയേയും മത്സ്യക്കച്ചവടങ്ങളേയും പരിഷ്കരിച്ചു് അവരവരുടേയും സംസ്ഥാനത്തിന്റേയും സ്ഥിതിയെ ഉൽക്കർഷിപ്പിക്കുവാൻ ഗവർമ്മെണ്ടിൽനിന്നു് എന്തെല്ലാം

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ചെയ്യിട്ടുണ്ട്'' എന്നാണ് എന്റെ ചോദ്യം. അതിനു മറുപടി, ''മത്സ്യവ്യവസായത്തെ പരിഷ്കരിക്കുന്നതിൽ ഗവൺമേണ്ടിന്റെ നയം ടി വ്യവസായത്തിൽപെട്ടവർക്ക് ന്യായമായ സഹായങ്ങൾ അവർ ആവശ്യപ്പെട്ടാൽ ചെയ്തുകൊടുക്കുകയെന്നാകുന്നു. ഗവൺമേണ്ടു സഹായം ഏതെല്ലാംതരത്തിൽ വേണ്ടതാണെന്നു മനസ്സിലാക്കാണിച്ചു യാതൊരപേക്ഷകളും അടുത്തകാലങ്ങളിൽ കിട്ടുകയുണ്ടായിട്ടില്ല എന്നാണ്.

എന്നാൽ ബഹുമാനപ്പെട്ടവനു മെംബർ അവർകളുടെ ഈ മറുപടി തൃപ്തികരമായിട്ടില്ലെന്നു പറയേണ്ടിവന്നതിൽ എനിക്കു സങ്കോചമുണ്ട്.

ബഹുമാനപ്പെട്ടഗവൺമേണ്ടു വളരെക്കാലമായിട്ടും ഈ വ്യവസായത്തിന്റെ അഭിവൃദ്ധിക്കുവേണ്ടി ഒന്നംതരണ പ്രവർത്തിക്കാതിരിക്കുന്നതു കണ്ടു നിരാശപ്പെട്ട വാലന്മാർ ഒടുവിൽ തങ്ങൾതന്നെ ഈ വ്യവസായത്തിന്റെ അഭിവൃദ്ധിക്കുവേണ്ടി വല്ലതും ചെയ്യാമെന്നു വിചാരിക്കയും അതിന്റെ ഫലമായി തൽസ്ഥലത്തെ ഹിന്ദുക്കളും അല്ലാത്തവരുമായ ചില ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ സഹായത്തോടുകൂടി West Coasts Fisheries and Industrial Co., Ltd. എന്ന നാമധേയത്തിൽ ഒരു കമ്പനി പ്ലോട്ടുചെയ്കയും തൽസ്വരൂപം ശേഖരിച്ചും തൊണ്ടു ചീച്ചും അല്പാല്പം കച്ചവടത്തിൽ പ്രവേശിക്കയും ചെയ്തു. ഈ കമ്പനിക്കു ഓഹീരി ചേർന്നിട്ടുള്ളവരിൽ അധികപക്ഷവും ദരിദ്രന്മാരാകയാൽ ഒന്നും രണ്ടും തവണ ഓഹരികൾ അടച്ചു, പിന്നെ ഓഹരികളും മുടക്കി, ഈ നിലയിൽ അങ്ങനെ നില്ക്കുകയാകുന്നു ചെയ്യുന്നതു. ഈ കമ്പനിക്ക് എന്തെങ്കിലും സഹായം ചെയ്യണമെന്നു ഗവൺമേണ്ടിനോടു പലതവണയും മുഖദാവിലും രേഖാമൂലവും അപേക്ഷകൾ ബോധിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. കമ്പനി 10,000 ക. ഗവൺമേണ്ടിനോടു കടം ചോദിച്ചു. അഞ്ഞൂറോളം തെങ്ങു നിൽപ്പുള്ള മൂന്നാലു വളപ്പുകളും കമ്പനിയുടെ പേരിൽ ഇപ്പോഴുള്ള വ്യാപാരസംഖ്യയും ഈടുകൊടുക്കാമെന്നും ഗവൺമേണ്ടിനെ ബോധിപ്പിച്ചു. എന്നാൽ ഈടു പോരാത്തതിനാൽ സംഖ്യ അനുവദിക്കുന്നതല്ല എന്നായിരുന്നു ഗവൺമേണ്ടിന്റെ അവസാനത്തെ മുപടി. ഒരു കൊല്ലം പള്ളിപ്പുറത്തെ ''പൊഴി'' ഒരു കൺട്രാക്ടർ നിലയിൽ മത്സ്യബന്ധനത്തിനു ടി കമ്പനിയെ ഏല്പിച്ചുകൊടുക്കുവാൻ അപേക്ഷിച്ചതിൽ ഗവൺമേണ്ടു അങ്ങിനെ ചെയ്തില്ല. കമ്പനിക്കു കുറെ പുറമ്പോക്കു സ്ഥലങ്ങൾ പതിച്ചുകൊടുക്കുവാൻ അപേക്ഷ ബോധിപ്പിച്ചതിൽ, മറ്റുള്ളവർക്ക് (ഞങ്ങളുടെ അറിവിൽപെട്ടേടത്തോളം) ഏക്കറിനു 30 ക. ആയി പതിച്ചുകൊടുത്തിരുന്ന സ്ഥലം ഞങ്ങൾക്കു വേണമെങ്കിൽ 60 ക. കെട്ടിയാൽ പതിച്ചു തരാമെന്നാണു ഉത്തരവായിരുന്നതു.

സർ, പ്രസ്തുത കമ്പനി ഈ സംസ്ഥാനത്തിലെ ജാതിമതഭേദം നോക്കാതെ മത്സ്യബന്ധനക്കാരുടെ എല്ലാവരുടേയും ഗുണത്തിനുവേണ്ടി സ്ഥാപിച്ചു നടത്തിവരുന്നതാകുന്നു. അതിനു ഗവൺമേണ്ടു ഈടുനോക്കാതെ ധനം കടംകൊടുക്കേണ്ടതാകുന്നു. കയർ ഫാക്ടറിക്കുംമറും വിനിയോഗിക്കുവാൻ വച്ചിരുന്നതും, ഇപ്പോൾ ഉദാസീനവുമായിരിക്കുന്ന സംഖ്യ ഈ കമ്പനിയുടെ നടത്തിപ്പിനുവേണ്ടി സദയം കൊടുക്കുന്നതായാൽ ആ ദാനം ഇതേവരെ ഈ തൊഴിലിനോടും തൊഴിലാളികളോടും ചെയ്തിട്ടുള്ള വലിയ അപരാധത്തിനു ഒരു പരിഹാരമായിരിക്കുന്നതാണെന്നു ഞാൻ വിനയപൂർവ്വം ബോധിപ്പിക്കുന്നു.

സർ, നമ്മുടെ തൊഴിലാളികളുടെ ആദായത്തെ മുഴുവനും വിദേശികളാണല്ലോ തട്ടിക്കൊണ്ടുപോകുന്നതു. ഈ കമ്പനിയെ ഗവൺമേണ്ടിൽനിന്നും കൂടി ശ്രദ്ധവച്ചു സഹായിക്കുന്ന പക്ഷം ഗവൺമേണ്ടിനു കൂടുതൽ ആദായവും തൊഴിലാളികൾക്കു കൂടുതൽ ക്ഷേമവും ഉണ്ടാകുന്നതാണു.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ഈ സാമാന്യ വിമർശനത്തിൽ ഗവർമ്മേണ്ടിനുള്ള മുമതലകളേയും ഞാൻ സാദരം സ്മരിപ്പിച്ചുകൊള്ളട്ടെ. മത്സ്യബന്ധനക്കാരുടെ ഇന്നത്തെ ദയനീയമായ സ്ഥിതികളെ ഓർത്തുചെയ്ത എന്റെ പ്രതിപാദനരീതി കുറെ പരുഷമായിപ്പോയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ ഞാൻ വ്യസനിക്കുന്നു. എന്നാൽ എന്റെ ഈ പ്രതിപാദനം വല്ലവിധത്തിലും ഗവർമ്മേണ്ടിനെ കുറെ കുറച്ചുപ്പെടുത്താമെന്നുള്ള ഒരു വിചാരത്തോടുകൂടി അല്ല. എന്നാൽ ഇത്തൊഴിലാളികൾക്കും തൊഴിലിനും കുറെ ഉൽക്കർഷം സിദ്ധിക്കേണമെന്നുള്ള ഏക ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടി മാത്രമാകുന്നു.

അവസാനമായി രാജ്യത്തിലെ ഒരു വലിയ പക്ഷം ജനങ്ങളുടെ ആഹാരത്തിനും, സംസ്ഥാനത്തിലെ കൃഷികളുടെ ഉയർച്ചയ്ക്കും, ഗവർമ്മേണ്ടിന്റെ സാരതരമായ മുതലെടുപ്പിനും, സൂക്ഷിച്ചു ദീർഘദർശനം ചെയ്യുന്നപക്ഷം, ഒരു കാലത്തും കൊച്ചിയിലെ ഭൂരിപക്ഷം ജനങ്ങളും ആശ്രയിക്കേണ്ടിവരുന്നതുമായ മത്സ്യോല്പന്നങ്ങളുടേയും തദ്വ്യവസായങ്ങളുടേയും അഭിവൃദ്ധിയിൽ ലക്ഷ്യമാനപ്പെട്ട ഗവർമ്മേണ്ടിന്റെ കൂടുതൽ ശ്രദ്ധയെ സാദരം ക്ഷണിച്ചുകൊണ്ട് ഞാൻ ഈ വിമർശനത്തെ ഇവിടെ ഉപസംഹരിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

മിസ്റ്റർ പി. കുഞ്ഞുമുഹമ്മദ്.—സർ, നാനാമുഖങ്ങളായ അഭിവൃദ്ധിയോടുകൂടി ക്രമാഗതമായി ഉയർന്നവരുന്ന കൊച്ചിരാജ്യത്തിലെ വരുംകൊല്ലത്തെ ആയവ്യയക്കണക്കിനെ വിമർശനം ചെയ്യുന്നതിനു് എനിക്കു് സന്ദർഭം ലഭിച്ചതിൽ ഞാൻ വളരെ സന്തോഷിക്കുന്നു.

വളരെ കാലമായി കൊച്ചിരാജ്യത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന കൊടുങ്ങല്ലൂർ രാജ്യത്തിന്റെ ബഡ്ഡറ്റു് പൊതുജനങ്ങളുടെ അറിവിനായി പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്താതിരുന്ന കുറവിനെ പരിഹരിക്കാൻ ഈ കൌൺസിലിന്റെ ആവിർഭാവത്തോടുകൂടി ഒരവസരം ലഭിക്കയും ഈ കൌൺസിലിൽ ഇക്കൊല്ലം അതു് സമർപ്പിക്കയും ചെയ്തതിൽ ഞാൻ ഗവർമ്മേണ്ടിനെ അഭിനന്ദിക്കുന്നു.

ഭരണപരിഷ്കാരത്തെക്കുറിച്ചു് പല മെമ്പർമാരും വളരെ യുക്തിവാദം ഇവിടെ നടത്തിക്കഴിഞ്ഞതുകൊണ്ടും അവ എല്ലാംതന്നെ ആയവ്യയക്കണക്കിനേക്കുറിച്ചുള്ള വിമർശനം അല്ല എങ്കിലും ഞാൻ ആ വിഷയത്തെ സംബന്ധിച്ചു വലിയ വിമർശനങ്ങൾക്കൊന്നിനും തുനിയുന്നില്ല.

കൊച്ചിരാജ്യത്തിലെ യഥാർത്ഥപ്രവർത്തകന്മാരായിരിക്കുന്നവരുടെ—ചില്ലറ ശമ്പളവും വാങ്ങിച്ചുകൊണ്ടു് വളരെ ജോലി ചെയ്യുന്നവരുടെ—സ്ഥിതിയേക്കുറിച്ചാണു് എനിക്കു പ്രധാനമായി ഇവിടെ പറയാനുള്ളതു്. അവരാണു് പരമാർത്ഥത്തിൽ വലിയ ശമ്പളക്കാരേക്കാളും ജോലിചെയ്യുന്നതും കഷ്ടപ്പെടുന്നതും. വലിയ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ, അവരുടെ ബുദ്ധിവൈഭവംകൊണ്ടു് ഇക്കൂട്ടരോടു് ആജ്ഞാപിച്ചു് പ്രവൃത്തിയെടുപ്പിക്കുന്നതുകൊണ്ടേപ്പോലെ പ്രവർത്തിപ്പിക്കുകയാണു്. അവരാണു് പല കഷ്ടതകളും സഹിക്കുന്നതു്. അവരുടെ ശമ്പളക്കാര്യത്തെപ്പറ്റി പല മെമ്പർമാരും ഇവിടെ പറഞ്ഞുകഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്. എങ്കിലും ഗവർമ്മേണ്ടിന്റെ ശ്രദ്ധ ഒന്നുകൂടി ക്ഷണിച്ചുകൊണ്ടു് ഞാൻ ഈ വിഷയത്തിൽനിന്നും വിരമിക്കുന്നു.

അടുത്തതായി എക്സൈസ്സു് ഡിപ്പാർട്ടുമേണ്ടു് എടുക്കാം. വരുംകൊല്ലത്തിൽ രണ്ടിൽ ചിലപ്പോൾ നിശ്ചയം ലക്ഷം രൂപ പുകയിലയുടെ ലൈസൻസു് വകയിൽ ഗവർമ്മേണ്ടിനു് ലഭിക്കുമെന്നു് കണക്കുകൊണ്ടു് കാണുന്നുണ്ടു്. ഇതു് ഒരു ആദായംതന്നെയാണെങ്കിലും ഈരാജ്യത്തിലെ ഒരു വലിയതുക അന്യരാജ്യങ്ങളിലേക്കു്, അതായതു് തമിഴ്നാടുകളിലേയ്ക്കു്, പോകുന്നുവെന്നതു് വ്യസനിക്കത്തക്ക സംഗതിയാണു്. അതിനാൽ പുകയിലകൃഷിയുടെ കായ്ത്തിൽ കൃഷിഡിപ്പാർട്ടുമേണ്ടിന്റെ ദൃഷ്ടി പതിഞ്ഞുകാണാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. പുകയിലകൃഷിക്കു് ഇവിടെ ചില സൌകര്യങ്ങൾ ചെയ്യാൻ ഗവർമ്മേണ്ടിനു് ഉത്സാഹമുണ്ടെന്നു് ഞാൻ അറിഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്. ആ വിഷയത്തിൽ കൃഷിഡിപ്പാർട്ടുമേണ്ടി

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ന്റെ ശ്രദ്ധ ഇതുവരെ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നു് പറയാൻ നിവൃത്തിയില്ല. ശരിയായി പരിശ്രമിക്കുന്നതായാൽ ഇതു് രാജ്യത്തിലെ ഒരു നല്ല കൃഷിയായിത്തീരാനും തൻനിമിത്തം, ഇപ്പോൾ തമിഴ് ദേശങ്ങളിലേയ്ക്കു് ഇവിടെനിന്നും പൊയ്ക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന പണിയാളരുടെ രാജ്യത്തിൽ ലാഭിക്കാനും സംഗതിയാകുന്നതാണു്.

രണ്ടാമതായി ഈ ഡിപ്പാർട്ടുമെണ്ടിൽപെട്ട കുള്ളിനേപ്പറ്റി കൂടി രണ്ടു വാക്കു് പറയാമെന്നു് വിചാരിക്കുന്നു. കുള്ളു് ഗവർമ്മേണ്ടിനു് ആറു ലക്ഷത്തോളം രൂപാ ആദായം ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കുന്നുവെന്നാണു് കണക്കുകൊണ്ടു് കാണുന്നതു്. ഈ വരവു് ജനങ്ങൾ കുള്ളു കുടിക്കുന്നതിൽനിന്നും ഉള്ളതാണു്. അതു് കുടിക്കുന്നതിനതന്നെ വളരെ ബുദ്ധിമുട്ടുണ്ടു്.

മിസ്റ്റർ എസു്. എസു്. കോഡർ.—ബുദ്ധിമുട്ടൊന്നും ഇല്ല. അവർക്കു് സന്തോഷമേ ഉള്ളു.

മിസ്റ്റർ പി. കുഞ്ഞുമുഹമ്മദു്.—വാസ്തവത്തിൽ വലിയ ബുദ്ധിമുട്ടതന്നെയാണു്. ചിലർ മുഖം അടച്ചുപിടിച്ചുംകൊണ്ടാണു് കുടിക്കുന്നതു് (*Laughter*). പക്ഷെ, പരിശീലനംകൊണ്ടു് ആ ബുദ്ധിമുട്ടു് ഇല്ലാതാകും എന്നേ ഉള്ളു.

ഈ കുള്ളുകുടി ഏർപ്പാടു് രാജ്യക്ഷേമത്തെയും അഭിവൃദ്ധിയേയും, സദാചാരനിഷ്ഠയേയും ബലമായി നശിപ്പിക്കുന്നുണ്ടു്. അതിനാൽ ഗവർമ്മേണ്ടു് പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കാതിരിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ലാത്ത ഒരു കാര്യമാണിതു്. കുള്ളുകുടികൊണ്ടു് നൂറുലക്ഷമോ, പത്തുലക്ഷമോ വരവുണ്ടായാലും അതിനെയും അതിലധികവും ഇതുകുള്ളുകുടിക്കാരെ ഒരിക്കുന്നതിനും ചികത്സിക്കുന്നതിനും ചിലവു ചെയ്യേണ്ടിവരുമെന്ന കാര്യം ഗവർമ്മേണ്ടു് മറന്നുകളയുന്നു (*Hear, Hear*). അതിനാൽ ഇക്കാര്യത്തിൽ ഒരു ക്ലിപ്തം വച്ചു് ഷാപ്പുകളെ കുറയ്ക്കുകയോ അതിന്റെ വില്പനയെ നിയന്ത്രിയ്ക്കയോ ചെയ്യേണ്ടതു് അത്യാവശ്യമാകുന്നു.

പ്രസിഡെണ്ടു്.—തീരെ നിർത്തൽ ചെയ്യണമെന്നില്ലേ?

മിസ്റ്റർ പി. കുഞ്ഞുമുഹമ്മദു്.—നിശ്ചയമായും അങ്ങനെതന്നെ വേണ്ടതാണു്. പക്ഷെ, അതു് ഇപ്പോൾ ഇവിടെ പറഞ്ഞാൽ സാധിക്കയില്ലെന്നുള്ളതുകൊണ്ടാണു് (*Laughter*) കുറയ്ക്കണമെന്നു് അഭിപ്രായപ്പെട്ടതു്.

വനംഡിപ്പാർട്ടുമേണ്ടു്.—ഈ ഡിപ്പാർട്ടുമേണ്ടിൽ ടാറിന്റെ മൂലം വളരെ പണം ചിലവു് ചെയ്യേണ്ടിവരുന്നുണ്ടു്. കഴിഞ്ഞകൊല്ലത്തിൽ തന്നെ ഇതിനെ നിർത്തൽചെയ്യേണ്ടതിനെ സംബന്ധിച്ചു് പല മെമ്പർമാരും ശക്തിയായി പ്രതിവാദിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ഇക്കൊല്ലത്തിലെ ബഡ്ജറ്റിലും അതിലേയ്ക്കു് ഒരു വലിയ തുക നീക്കിവെച്ചിട്ടുള്ളതായി കാണുന്നു. അതു് ആശാസ്യമല്ല. ഇക്കാര്യത്തിൽ ഗവർമ്മേണ്ടു് ഒന്നുകൂടി ശ്രദ്ധവയ്ക്കണമെന്നു് ഞാൻ അഭിപ്രായപ്പെട്ടുകൊള്ളുന്നു.

വ്യവസായം.—രാജ്യത്തിലെ കൈത്തൊഴിലും വ്യവസായങ്ങളും അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്താൻ ഗവർമ്മേണ്ടു് വളരെ ഉത്സാഹിക്കേണ്ടതാണു്. ഈ വിഷയത്തിൽ ഇപ്പോൾ ഇവിടെ ഉള്ളതു് 'ടാനറി' എന്നും 'പോട്ടറി' എന്നും രണ്ടു് സ്ഥാപനങ്ങളാണു്. ഇവ രണ്ടിന്റെയും ഇപ്പോഴത്തെ സ്ഥിതി വളരെ ദയനീയം ആകുന്നു. ജനങ്ങൾക്കു് വ്യവസായത്തിലും, കൈത്തൊഴിലിലും അഭിരുചി ഉണ്ടാകണമെങ്കിൽ ഗവർമ്മേണ്ടുകൂടി അതിൽ ഏർപ്പെടേണ്ടതാണു്. എന്നാൽ ജനങ്ങൾക്കു് അതിൽ ഉത്സാഹവും കൂടും. അതിനു് ചില ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ പറയാനുമുണ്ടു്. ടാറാകമ്പനിയിൽ ഗവർമ്മേണ്ടു് ഷയർ വില്ക്കാൻ തീരുമാനിച്ചപ്പോൾ ജനങ്ങളും അതിൽ ഓഹരി എടുക്കുന്നതിനു് ഉൽസാഹിച്ചു തുടങ്ങി. ടാനറിയിൽ ഗവർമ്മേണ്ടു് വലിയ ഷയർ എടുത്തപ്പോൾ ജനങ്ങളും അവസ്ഥാനുസരണം ഷയറുകൾ എടുത്തു. ഗവർമ്മേണ്ടു് പിൻവലി

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

യാൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ ജനങ്ങളും പിൻവലിയാൻ ആരംഭിച്ചു. ടാറാ കമ്പനിയിൽ വില്ക്കാനുള്ള ഷയറിൽ അധികം അപേക്ഷകർ വന്നതുകൊണ്ട് വളരെ ആളുകൾ അവരവരുടെ ഓഹരികൾക്കുള്ള പണം ബജാനയിൽ നിന്ന് മടക്കിവാങ്ങിക്കുവാൻ നിർബ്ബന്ധരായി. അങ്ങനെ മടക്കിവാങ്ങിച്ചുവർ വളരെ ഭാഗ്യവാന്മാരാണെന്ന് പറവാൻ എനിക്ക് ഇപ്പോൾ വളരെ സന്തോഷമുണ്ട്. ടാനറിയിൽ ഗവർമ്മേണ്ടിനെ കണ്ട് ഓഹരി എടുത്തു ജനങ്ങളുടെ നിർഭാഗ്യാവസ്ഥയെപ്പറ്റി പറയേണ്ടിവന്നതിൽ വ്യസനിക്കുന്നു. ഈ രണ്ടവസ്ഥാപനങ്ങളും നിർത്തിക്കളയുന്നതു വലിയ നഷ്ടത്തിനും വ്യവസായ വിഷയത്തിൽ പൊതുവെ അവിശ്വാസത്തിനും ഇടയാക്കുന്നതാണ്. അതിനാൽ ആരംഭത്തിൽ സ്വല്പം നഷ്ടം സഹിക്കേണ്ടിവന്നാലും അതു ഗവർമ്മേണ്ടിൽനിന്നും തുടർന്നു നടത്തിക്കൊണ്ടു പോകണമെന്നാണ് എന്റെ താഴ്മയായ അഭിപ്രായം.

പ്രസിഡെണ്ട്.—ഗവർമ്മേണ്ടു നടത്തണമെന്നാണൊ പറയുന്നതു? എന്നാൽ പണം വളരെ ചിലവാകുമല്ലൊ?

മിസ്റ്റർ പി. കുഞ്ഞുമുഹമ്മദ്.—പക്ഷെ പണം വൃഥാ പോകാൻ പാടില്ല. വല്ല കമ്പനിക്കാക്കൊ, ജന്മികൾക്കൊ പണം കൊടുത്തു അവരെക്കൊണ്ടു നടത്തിക്കണം.

പ്രസിഡെണ്ട്.—മൈസൂരിൽ ടാനറി നടത്തുന്ന ഒരു കമ്പനിയുണ്ട്. അവരോടുപോദിച്ചതിൽ അവർക്ക് അവിടത്തന്നെ നഷ്ടമാണെന്നും അതുകൊണ്ടു വിടാൻ ആലോചിക്കയാണെന്നും അതിനാൽ ഇതു എടുക്കാൻ തരമില്ലെന്നുമാണ് പറഞ്ഞതു.

മിസ്റ്റർ പി. കുഞ്ഞുമുഹമ്മദ്.— കഴിയുന്നിടത്തൊളം വേഗം നടത്താൻ ഗവർമ്മേണ്ടു ഉൽസാഹിക്കണം. മൈസൂരിൽ നിന്നും ഒരു കമ്പനിക്കാർ ടാനറി നടത്താമെന്ന് ഗവർമ്മേണ്ടിനെ അറിയിച്ചതായി ഞാൻ കേട്ടിട്ടുണ്ട്.

പ്രസിഡെണ്ട്.—വേഗം നടത്തണമെന്നുപറയാം.നടക്കുന്ന കാര്യമല്ല. നടത്തണമെന്നുണ്ടെങ്കിൽ തന്നെ വളരെ ആലോചിച്ചും മറ്റും സാവധാനത്തിലേ സാധിക്കുകയുള്ളു. സർക്കാരിൽനിന്നും നടത്തുന്നതു അത്ര എളുപ്പമായി വരികയില്ല. ജനങ്ങൾ തന്നെ അതിലേക്ക് ഉൽസാഹിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ജനങ്ങൾ ആയാൽ പലരും കൂടി ഒരുമാതിരി നടത്താം.

മിസ്റ്റർ പി. കുഞ്ഞുമുഹമ്മദ്.—വൈദഗ്ധ്യക്കുറവു—ഈ വിഷയത്തിൽ ചിലവു മുരുക്കണമെങ്കിൽ ഗവർമ്മേണ്ടും ജനങ്ങളും രണ്ടു സംഗതികളിൽ ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതുണ്ടെന്നാണ് എന്റെ വിനീതമായ അഭിപ്രായം. ഒന്നാമതു ഗവർമ്മേണ്ടു ശുചീകരണത്തിൽ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധ പതിക്കുന്നതോടുകൂടിത്തന്നെ ആയ്വൈദ്യത്തിനു പ്രാബല്യം നല്കണം. (*Hear, Hear.*)

പ്രസിഡെണ്ട്.—പ്രാബല്യം ഉണ്ടാകണമെങ്കിൽ മരുന്നു ചിലവാകണം. അതിനു ജനങ്ങൾതന്നെ ഉത്സാഹിക്കാതിരിക്കാൻ തരമില്ല. ഇതിനേപ്പറ്റി റസലൂഷൻ വന്നപ്പോൾ നാം ഇതൊക്കെ പറഞ്ഞുകഴിഞ്ഞില്ലെ?

മിസ്റ്റർ പി. കുഞ്ഞുമുഹമ്മദ്.—ഇങ്ങനേയുള്ള ഒരു സന്ദർഭത്തിൽ അല്പം രേഖപ്പെടുത്തിയാൽ ജനങ്ങൾ നല്ലവണ്ണം ഗ്രഹിക്കാൻ ഇടയുള്ളതുകൊണ്ടാണ് ഞാൻ അതിനേപ്പറ്റി ഇപ്പോൾ പറയുന്നതു.

പ്രസിഡെണ്ട്.—അതിന്റെ പ്രചാരത്തിലേയ്ക്കായി നിങ്ങൾ താലൂക്കതോറും മീറ്റിംഗ് കൂടി പ്രസംഗങ്ങൾ ചെയ്ത് ജനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ അറിവുണ്ടാക്കണം.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

മിസ്റ്റർ പി. കുഞ്ഞുമുഹമ്മദ്.—റെയിൽവേ.—ഇതിനെ സംബന്ധിച്ചും അല്പം പറയാമെന്നു വിചാരിക്കുന്നു. ട്രെയിനിലെ മൂന്നാംക്ലാസ്സു കംപാർട്ടുമെന്റ് (Compartment) മലമൂത്ര വിസർജ്ജനം ആവശ്യമില്ലാത്ത ചിലക്കു നിർമ്മിച്ചിരിക്കയാണോ എന്നു സംശയിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. (*Laughter.*) വാസ്തവത്തിൽ മലമൂത്രവിസർജ്ജനത്തിനു മൂന്നാംക്ലാസ്സിൽ കയറുന്നവരും ആവശ്യക്കാരാണു്. മറ്റു റെയിൽവേകളിൽ അവരെയും അക്കൂട്ടത്തിൽ പെടുത്തീട്ടുണ്ടു്.

പ്രസിഡെന്റ്.—നമ്മുടെ വണ്ടിയിൽ മൂന്നാംക്ലാസ്സിൽ ക്ലോസറ്റ് ഇല്ലേ?

മിസ്റ്റർ പി. കുഞ്ഞുമുഹമ്മദ്.—ഇല്ല. അവർക്കു മലമൂത്രവിസർജ്ജനം ആവശ്യമില്ലെന്നാണു് വച്ചിരിക്കുന്നതു് (*Laughter.*)

ഡാക്ടർ എ. ജി. മേനോൻ.—മൂന്നാംക്ലാസ്സിൽ സ്ത്രീകൾക്കു ക്ലോസറ്റ് ഉണ്ടു്.

മിസ്റ്റർ പി. കുഞ്ഞുമുഹമ്മദ്.—നമ്മുടെ വണ്ടിയിൽ കയറുന്ന സ്ത്രീകൾക്കു മാത്രമേ മലമൂത്രവിസർജ്ജനാവശ്യം ഉണ്ടാകയുള്ളുവെന്നായിരിക്കാം ഗവർമ്മെന്റു് ഉദ്ദേശിക്കുന്നതു്. (*Laughter.*)

പ്രസിഡെന്റ്.—വേറെ റെയിൽവേകളിൽ ഈ ഏർപ്പാടു ചെയ്തിട്ടുണ്ടോ?

മിസ്റ്റർ പി. കുഞ്ഞുമുഹമ്മദ്.—ബ്രിട്ടീഷു റെയിൽവേകളിൽ നിശ്ചയമായും മൂന്നാംക്ലാസുകാർക്കും ഈ ഏർപ്പാടുണ്ടു്. അതിനാൽ അക്കാര്യത്തിൽ ഗവർമ്മെന്റിന്റെ ഗാഢമായ ശ്രദ്ധയെ ഞാൻ ക്ഷണിച്ചുകൊള്ളുന്നു. റെയിൽവേ നമ്മുടെ ഗവർമ്മെന്റിലേയ്ക്കു നല്ല ആദായമുള്ള ഒന്നാണു്. വളരെ പണം കിട്ടുന്നതും ആദായം ഉണ്ടാകുന്നതും ഈ മൂന്നാംക്ലാസ്സുകാരിൽനിന്നുമാകുന്നു. അക്കൂട്ടർക്കു് ഈ വക സൌകര്യങ്ങളൊന്നും വേണ്ടെന്നുവച്ചതു് കൊടും സാഹസംതന്നെയാണു്.

വിദ്യാഭ്യാസം.—ഇതിനെ സംബന്ധിച്ചു് എനിക്കു് കായ്മായ ചില സംഗതികളും ഉൽബോധിപ്പിക്കാനുണ്ടെങ്കിലും സമയം അതിക്രമിച്ചുപോയതിനാൽ മറ്റൊരവസരത്തിൽ മിവാൻജിയോടു് നേരിട്ടു് ബോധിപ്പിക്കാമെന്നു കരുതുന്നു.

സമയം അധികരിച്ചു. എന്നാലും ചില മാന്യ മെമ്പർമാർ സംസാരിച്ച ചില കായ്യങ്ങളെ എടുത്തുപറയാതെ ഈ പ്രസംഗം അവസാനിപ്പിക്കാൻ തരമില്ല.

The House rose for lunch at this stage, the clock having struck two. An hour after, the sitting was resumed.

President.—Before we proceed with the General Discussion, I wish to point out that we have only two hours at our disposal. We have to bring the sitting to a close at 5 p. m., and I do not know whether there are many non-official members who wish to speak. Many points have been raised in the discussion by the non-official members, to which the official members, I am sure, will be in a position to reply; but, at the same time, I wish

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

to know whether any non-official member would like to take dart in the General Discussion in the afternoon.

മിസ്റ്റർ പി. കുഞ്ഞുമുഹമ്മദ്.—മഹാരാജാവുതിരുമനസ്സിലേയ്ക്ക് പ്രായാധിക്യം ആഞ്ഞിപ്പോയതു കൊണ്ട കാര്യങ്ങൾ ശരിയായി നിർവഹിക്കാൻ ബുദ്ധിമുട്ടണ്ടാകുമെന്നു ഒരു മാന്യമെമ്പർ പ്രസ്ഥാപിച്ചതായി തോന്നുന്നു. എനിക്ക് ഇംഗ്ലീഷു് അറിഞ്ഞുകൂടാ. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഇംഗ്ലീഷു് പ്രസംഗത്തിൽ നിന്നും ഞാൻ ഗ്രഹിച്ചതാണ്. അതിൽ വല്ല തെറ്റും വന്നാൽ തന്നെയും എന്നോട്ട് പരിഭവം ഉണ്ടാകയില്ലെന്നു് വിശ്വസിക്കുന്നു.

പ്രസിഡണ്ട്.—ഇംഗ്ലീഷു് കുറെ അറിഞ്ഞുകൂടേ?

മിസ്റ്റർ പി. കുഞ്ഞുമുഹമ്മദ്.—കുറച്ചുറിയാം. ചിലതൊക്കെ ഇടയിൽ നിന്നു് മനസ്സിലാക്കുന്നതിനാലാണു് ഇതിനെക്കുറിച്ചു് സംസാരിക്കാൻ പോകുന്നതു്. (*Laughter.*)

ചെറുപ്പകാലത്തു് രാജഭരണത്തിൽ ഒരാൾക്കു് അധികാരം ലഭിക്കുന്നതായാൽ പലവിധത്തിലും ഉള്ള തകരാറുകൾക്കു് കാരണമായിത്തീരുമെന്നാണു് അനുഭവം കൊണ്ടു് കാണുന്നതു്. അതിനു് ഇൻഡ്യാർ മുതലായ രാജ്യങ്ങളിലെ കഥ നല്ല ദൃഷ്ടാന്തവും ആണു്.

പ്രസിഡണ്ട്.—മറ്റു രാജ്യങ്ങളിലെ കഥ ഇതിനു് ദൃഷ്ടാന്തമായി പറയേണ്ട ആവശ്യമില്ലാത്തതാണു്.

മിസ്റ്റർ പി. കുഞ്ഞുമുഹമ്മദ്.—ഈ അവസരത്തിൽ എനിക്കു് ഒരു അറബി പ്രവചനം ഓർമ്മ വരുന്നുണ്ടു്. (അറബി) അതായതു് ദീർഘദർശിയായി അവതരിക്കപ്പെട്ട ആൾ ആയാൽ പോലും കൂട്ടിക്കാലത്തെ ആ ചാപല്യങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്നതാണു്. ചെറുപ്പകാലത്തു് വലിയ സ്ഥാനം കിട്ടിയാൽ വലിയ പ്രസരിപ്പു് ഉള്ളതുകൊണ്ടു് ആലോചന കൂടാതെ പലതും പ്രവർത്തിക്കാനും ദോഷത്തിൽ കലാശിക്കാനും സംഗതി ആയേയ്ക്കും. പ്രായാധിക്യം ആകുമ്പോൾ നല്ലപാകതയും മാറ്റും വരുന്നതുകൊണ്ടു് അക്കാലത്തു് അവിവേകം ഒന്നും ഉണ്ടാകയില്ല. നമ്മുടെ മഹാരാജാക്കന്മാരിലും ഇതുവരെ പ്രായാധിക്യം വന്നിട്ടുള്ളവർ മുക്കും തന്നെയായിരുന്നു.

നമ്മുടെ രാജകുടുംബത്തിൽ സ്ഥാനത്യാഗം ചെയ്ത മഹാരാജാവുതിരുമനസ്സിലേയും ഇപ്പോഴത്തെ മഹാരാജാവുതിരുമനസ്സിലേയും ഷഷ്ടിപൂർത്തി ആഘോഷിക്കുന്നതിനുമാത്രമേ അടുത്ത കാലത്തു് ജനങ്ങൾക്കു് ഭാഗ്യമുണ്ടായിട്ടുള്ളൂ. ആ ഭാഗ്യം നമുക്കു് ലഭിച്ചതിൽ നാം എല്ലാവരും ദൈവത്തെ സ്തുതിക്കേണ്ടതാണു്.

വല്ല കാരണവശാലും തെറ്റുകൾ വരാൻ ഇടയുണ്ടെങ്കിൽ തന്നെ ഇപ്പോൾ വേണ്ട കാര്യങ്ങളിൽ ഉപദേശിക്കാൻ നാടുവാഴിസഭയും ഉണ്ടെല്ലോ (*Laughter*). അതുകൊണ്ടും സമാധാനത്തിനു് വഴി ഉണ്ടു്.

മറ്റൊരു മാന്യമെമ്പർ നമ്മുടെ രാജകുമാരന്മാർ (യുവരാജക്കന്മാർ) അമിതവ്യയം ചെയ്യുന്നുവെന്നു് പറഞ്ഞുകാണുന്നു. കൊച്ചി രാജ്യത്തിലെ സ്ഥിതി നന്നാകേണമെങ്കിൽ അവർ സമർത്ഥന്മാരായിരിക്കണം. അതുകൊണ്ടു് അവരുടെ അന്തസ്സും യശസ്സും സംരക്ഷിക്കപ്പെടാൻവേണ്ടി കുറേക്കൂടി വണം കൊ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ടുത്താൽ തരക്കേടില്ലെന്നാണ് എന്റെ അഭിപ്രായം. കൊച്ചി രാജ്യത്തിൽ 124 പുതിയ തസ്തികകൾ ഉണ്ടെന്നു കണക്കാക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ആസ്ഥിതിക്കു ഇപ്പോഴത്തെ സംഖ്യ ഒട്ടും പോരാത്തതാണ്. അവർക്ക് അവരുടെ അന്തസ്സിനൊത്തവിധം ജീവിതം നയിപ്പാൻ വേണ്ടധനം കൊടുക്കണ്ടതു നമ്മുടെ കടമയാണ്. അവരിൽ പലർക്കും അവരുടെ അന്തസ്സിനനുസരിച്ചുള്ള വിധം നടക്കാൻ ഇപ്പോൾ കിട്ടുന്ന പണം തീരെ പോരാത്തതുകൊണ്ടാണെല്ലോ നമ്മുടെ രാജകുമാരന്മാർ (യുവരാജാവ് മാർ) പുറം രാജ്യങ്ങളിൽചെന്ന് ഓരോ ഉദ്യോഗത്തിൽ നേരെ പ്രവേശിച്ചുതുടങ്ങിയിരിക്കുന്നതു്. അതിനു് ഇപ്പോൾ നമ്മുടെ രാജ്യത്തിൽതന്നെ നല്ല ദൃഷ്ടാന്തമുണ്ട്.

നമ്മുടെ രാജകുമാരന്മാർ രാജ്യക്ഷേമത്തിനുതകുന്ന പലജോലികളിലും ഏർപ്പെട്ടു് നമ്മുടെ രാജ്യത്തിനു് ഗുണം വരുത്തുന്നുണ്ട്. ചിലർ വൈദ്യസഹായം ചെയ്യുന്നു. മറ്റുചിലർ സാഹിത്യപരിശ്രമത്തിൽ ഏർപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഇവരെല്ലാം രാജ്യക്ഷേമത്തിനുതകുന്ന അനവധികാര്യങ്ങൾ അവർനിർവ്വഹിക്കുന്നുണ്ട്.

അടുത്തതായി പ്രസിഡെണ്ടിനെ സംബന്ധിച്ചാണ്. അതിനെപ്പറ്റി ഞാൻ അധികം വിസ്തരിക്കുന്നില്ല. നമ്മുടെ പ്രസിഡെണ്ടു് ഏതാണ്ടു് ഞാറയ്ക്കലിലെ സമുദ്രംപോലെ വളരെ ശാന്തമായിട്ടാണ് ജനങ്ങളോടു് ഇടപെടുന്നതു്.

പ്രസിഡെണ്ടു്.—സമുദ്രത്തിൽ ചിലപ്പോൾ ചില കോളുകളും ഇളക്കങ്ങളും ഉണ്ടാകുമല്ലൊ?

മിസ്റ്റർ പി. കുഞ്ഞുമുഹമ്മദ്.—ഞാറയ്ക്കൽ അതു് ഉണ്ടാകയില്ല. (*Laughter.*) ആണ്, ആലായി മാസങ്ങളിലെ കോളുകളൊന്നും അവിടെ (ഞാറയ്ക്കൽ ചെല്ലിക്കുന്നതിൽ) ഉണ്ടാകാറില്ല. എപ്പോഴും വളരെ ശാന്തമാണ്. അപ്രകാരമാണ് നമ്മുടെ പ്രസിഡെണ്ടിന്റേയും ഈ കൌൺസ്സിൽ ജീവിതമെന്നു് മറ്റു മെമ്പർമാരും സമ്മതിക്കാതിരിക്കയില്ലെന്നു് ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു.

അതുകൊണ്ടു് ഇങ്ങനെയുള്ള കാര്യങ്ങളിൽ മാന്യമെമ്പർമാരുടെ നയം കൂടുതൽ നല്ല നിലയിൽ ആക്കിത്തീർത്താൽ കൊള്ളാമെന്നുള്ള അപേക്ഷയോടുകൂടി എന്റെ പ്രസംഗത്തെ ഉപസംഹരിക്കുന്നു.

Mr. K. S. Rama Ayyar.—The budget estimate now on the table of the House is only a repetition of the same old story and a continuance of the same old policy. It sounds quite strange to me when some members say that it is an improvement on the last year's budget. I wonder how people call it an improvement, when the same things are there. Speaking generally, I must point out that the Government do not seem to fully realise what they exist for, and what are their functions and responsibilities. Some money collected, some money spent, is not always the sort of budget that is made for the welfare of the people. A surplus by itself is no matter for consolation, much less for jubilation. A deficit is not always something for unpleasant remarks. The Government exist for the people, for the welfare of the people. It follows then that it is their function and their responsibility to find out what all must be done to bring about welfare among the people, and then to do it all

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

That is no easy business. It is in fact a heavy task ; and that is why the best brains of a country are sought to take up the reins of Government. The right method for a Government that is solicitous about the welfare of the people is to set out a programme calculated to bring welfare among the people. Then prepare an estimate of cost. Try to make as much as possible from the people themselves by direct and indirect taxation. If found necessary in the interest of the public, borrow from the people first and from outside next. Work the programme and arrive at the result. The ultimate aim must always be the welfare of the people. What we have before us is the estimate. The Government estimate to spend Rs. 68,91,000 next year. And they propose to collect this Rs 68,91,000 and a little more, viz., a total of 70,36,700 from the people. They propose to collect 70 lakhs from the people. That comes to Rs. 7 per head of the population. And what is their programme ? Of course, the old items are there—all the 31 items from Land Revenue down to Miscellaneous. There is provision for the preservation of law and order, there is provision for education, there is provision for several items. But the programme does not show any improvement in the matter of provision for the material advancement of the State, no new ideas, no new things that will help to bring more tangible results in the matter of agricultural output, trade returns or industrial incomes. I repeat that, unless and until the Government include these items in their programme and are in a position to place definite and well laid out schemes on the table, the Government cannot be said to have discharged all their responsibilities.

In the matter of agriculture, the Government can say that there is a department to look after the interests of the people, and they are spending some money in this direction. What I say is that, unless the Government find out means for showing an appreciable increase in the output of agricultural products, thus minimising imports from outside, they cannot be said to have done enough. Repair of a *chira* there and putting up a *chira* here are all necessary items ; but they all serve only normal purposes. Practical schemes, big schemes, new schemes, must be thought out and worked, and figures must come on the table showing the increased output every year. Nothing of this sort is done. Nothing less than this can satisfy the House.

I complained once last year about the necessity of organising some dairy farms in the State so that the State may have

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

enough of cow products for local consumption, and the State may avoid importing them from outside. I did not mean that the Government should keep the farms themselves. They must only see that the farms are there. They may be started and worked by the people. The push must come from the Government. The Government must see that they are properly organised and worked. If necessary, the Government should furnish financial help also at the outset and render all other aid that may be necessary. Nothing has been done till now. Nothing is proposed to be done next year.

I ask the Government who is in charge of commerce. The Government cannot but admit that there is none in charge. The Government once last year admitted that they have no statistics of exports and imports. Is this administration for the welfare of the people ? And the budget without any provision or programme for the improvement of a trade of the country is laid on the table to be passed by the Legislature. The right thing that the right representatives of the right people would do is to throw out the budget altogether. But we know we are powerless. We cannot do it. Even if we do it, the Government are not going to be defeated.

And then, what about the industries ? What programme have the Government before them for the industrial advancement of the State? A programme to spend 70 or 80 thousand rupees in the manner in which it is shown in the budget will not bring salvation to the people. Mat-making, basket-making and book-binding are all industries, no doubt. But such things cannot keep the people going. There are 10 lakhs of people in the State. And the population is increasing by leaps and bounds. Under the existing conditions, nothing but the organisation of industrial concerns one after another will provide work and wages for the masses. It is only this that can be the remedy for all sorts of unemployment. There is nothing to fear. A hundred and one industries are waiting to be exploited. They have to be sought out, expert opinion taken, and the necessary training given to the sons of the soil. If it is not possible to do it here, some smart young men must be selected and sent out in batches to any country where it is possible. Funds for prosecuting studies or getting the practical training required should be provided by the Government. It is the duty of the Government to lead the way, to organise and set them going. There is no such programme in the budget.

A number of schemes, agricultural, commercial and industrial, must find a place in the budget every year.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

I really expected some such thing in the budget for the next year—most of all, a State aided bank so that money of the State may be in circulation here. I am disappointed. The budget is, as it was last year, "establishment charges," "travelling allowances," "office miscellaneous" from one end to the other. (*Laughter.*)

Even in the matter of establishment charges, they have made no difference. They have committed the same mistake as they did last year. I thought that what I said last year was enough to give the Government the necessary hint. I then pointed out that they were not doing their duty towards the low-paid servants of the State. I pleaded the cause of only 2,500 servants who were getting 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13 and 14 rupees a month. 12 months have passed by, and nothing has been done in the matter except that they have appointed a Committee to consider so many things, together, and held out the hope that they would consider this question also. This question stands in need of no consideration at all. It must be done. If the Government want their services, they must be paid adequate wages. Less than 8 annas a day is not adequate wages under the existing conditions. But I wanted only that 6, 7, 8 and 9 should be made 10 and 11 should be made 12, and that 12, 13 and 14 should be made 15. I even calculated and gave figures. One lakh of rupees extra would be repuired to give them wages at these rates. The Government have yet to realise that these poor creatures are also public servants like the bigger officers. The Government cannot do without their services. They are as much essential factors in the administration as the higher officers also. They have a claim to ask for adequate wages just like anyone of you. When you think you deserve an increase of pay, you ask for it and readily get it. But these creatures can only cringe and wait and wait and cringe. Why should the Government put it off, and wait until the Committee finish their deliberations and deliver their judgment? It may all be one year hence. Who knows that it will not be so? If the Government want to do it, they can do it even to-day. There is absolutely no difficulty. I really believed that the elected members on the Standing Finance Committee would advice the Government and show them the way to see it done. They too disappointed us. There is no justification in waiting further. This is a thing that ought to have been done long long ago. Now, let me ask, will any member of the Government stand up and say that their low-paid servants do not deserve this help? I am sure not one will do it. Do they not know that they have really been sufferring for a

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

long time? And do they not agree that something must be done at once? I am cringing, pleading and pressing the claim for 2,500 of your servants. If you agree, then why not do it just now? The Government are getting unexpected income almost every year. Even this year they got about 2 lakhs, which they never expected. What can be the meaning of it when they do not want to do it even when they have windfalls? May I ask the members of the Government whether they are not having the nightmare? If they are not having it now, I am sure they will begin to have it soon.

Mr. O. R. Chummar.—At the very outset, I must congratulate the Hon'ble Finance Member for not having presented a deficit budget for the coming year. But I do not propose to congratulate the Hon'ble Member for having presented a surplus budget this time. The year under consideration starts with a credit balance of Rs. 46,49,553, and yet the present budget is so framed as to have a surplus of Rs. 45,700 so that the year may close with a balance of 47,95,253.

The statement of the Hon'ble Finance Member shows that he himself feels that a word of justification is necessary for accumulating the surplus like this, and the justification that he gives is that nearly 19 lakhs of rupees lie in long term investments. But even if we deduct this amount, we shall still find that the year under consideration starts with a cash balance of nearly Rs. 27½ lakhs. The budget that is now presented before us is calculated to swell this idle cash to at least 29 lakhs. If we are to estimate the receipts under Customs, according to our experience of the last two years, probably, there will be a further increase of Rs. 2 or 3 lakhs so that the cash surplus may even swell to 31 or 32 lakhs by the end of the year under consideration.

The question for consideration, therefore, is, Sir, whether there is any justification for accumulating surplus like this. Even last year some of the Hon'ble Members of this House expressed the view that our surplus had accumulated beyond all proportions to the requirement and to the capacity of our State. When that view was expressed, the total surplus was only about 41½ lakhs and the cash balance only Rs. 22½ lakhs. The revised estimate of 1101 has swelled these figures by nearly 5 lakhs, and yet the budget before us provides for a further increase of 1½ lakhs.

It is true, Sir, that is necessary to have a decent credit balance for maintaining the financial stability and equilibrium and for providing for any emergency that may arise from time to time. Judging from the past experiences, I feel no doubt that the reserve fund we have is already more than sufficient, In spite

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

of the great flood and the distress that followed it, the Darbar had to draw only about 31 thousand rupees from the reserve fund in 1099, and in the year 1100, which was the year really affected by the flood, there was an actual surplus of 11½ lakhs. The years of continued famine during the war time too have proved that either the reserve fund is more than sufficient to meet any emergency or that the Government are unwilling to part with the hoarded treasure under any circumstance. In either case it is not sound policy to allow the cash balance to accumulate any further.

Indeed the Finance Member may take credit as a great financier, if he is able to show us a surplus after meeting all the requirements of the State. But in this case, Sir, I do not think that the Finance Member is entitled to any credit for having shown a surplus in the budget. The surplus is obtained not by increasing the revenue but by withholding just and necessary grants. The attempt by the Finance Member to justify the provision for a surplus itself is an expression of the prick of conscience that he feels for not having made provision for some of the most urgent and necessary requirements of the State.

The Press Communique recently issued show that the Government have fully realised that there is urgent need for doing something to alleviate the sufferings of the *Kole* cultivators. But what is it that our Government are going to do next year for improving *Kole* cultivation? Indeed a sum of Rs. 25,000 is allotted for the purpose of improving *Kole* cultivation. But that is too paltry a sum in proportion to the magnitude of the cause. It is true that there is a promise to allot further sums year after year. But by the policy of piecemeal allotment, no work of substantial improvement can be undertaken, and such paltry allotments will serve only to waste public money without bringing any appreciable benefit to the cultivators. Therefore, now that some work of substantial improvement is found to be absolutely necessary and urgent, and now that we expect a large surplus next year, the Government could have made better provision for improving *Kole* cultivation.

There are also, Sir, other irrigation systems for which some provision should have been made in the present budget. To give an instance, in the constituency which I have the honour to represent, in Malayattur village there is a bund called Manapat *chira*. The bund at present is so low that it does not serve much useful purpose. But as the place within the bund

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

is surrounded on three sides by hills, any amount of water can be stored within it, if the bund is only raised sufficiently. For several years the people have been putting in petition after petition, and the Government seem to have also made the necessary investigation and survey. The answer to a question put by me (question 91 of the legislative session) also shows that it is an undertaking which is as profitable to the Government as it is beneficial to the people. The figures supplied by the Government show that the cost of raising the bund by two feet is only Rs. 6,500. But by so doing 150 acres of land now lying waste can be brought under cultivation newly, and 100 acres of single crop *niloms* can be converted to double crop *niloms*, and the Land Revenue assessment will be increased by Rs. 556-10-0, thereby yielding more than 8½ per cent interest upon the investment. Thus looking at it even as a purely commercial transaction, it will be a profitable undertaking for the Government much better than the Potteries or the Tanneries or the Coir Factory at Cherai. Considering the present economic condition of the State, this is a work which should be undertaken at the earliest opportunity.

Again, coming to the means of communication, it is a hard fact that several places and villages are altogether neglected. Even in Mulavukad village which is so close to the very capital of the State, the people suffer untold miseries owing to the absence of even a proper lane. The village is about three or four miles long, and there is a lane running from one end to the other. But that lane is for the most part covered with water even during summer, and it is a pitiable sight, especially on a Sunday in the rainy season, to find women and children walking to the church two or three miles, mostly through water, in several places knee-deep, and in some places even more. In order to draw the attention of the Government to this fact, I had put a question in the last session of the Council, but, unfortunately, that question was not answered.

Likewise Kanjur, Malayattur and the neighbouring villages also suffer immensely for want of proper means of communication. The Alwaye river is practically useless for traffic, as it gets dried up in summer, and as the current is too strong in winter. The people have, therefore, to depend entirely on roads, and they are rendered practically useless owing to the absence of a bridge over the Chengal canal. The Government have fully realised the necessity for constructing a bridge there, and in answer to one of my questions, it was said that the Government had to put off the work, owing to the cost involved.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Under these circumstances, in my opinion, the Government have gone wrong in not having allotted the surplus amount at least for such works of public utility. The non-official members at least are practically unanimous that the economic development of the State is one of the most primary requirements. In my opinion, Sir, some of the irrigation works as also the Harbour Works may be undertaken even with borrowed capital. As the benefit of these works goes to prosterity, it is only fair and equitable that future generations also shoulder a part of the burden. I would, therefore, even advocate the raising of a loan for big and permanent irrigation works. If the Government are unwilling to raise a loan for this purpose, they should at least spend all the money collected from the people for their benefit. Incidentally, I might also remark that the Government should never aim at a surplus budget. The aim should be to get at a balanced budget. If the revenue of any year is found to be in excess of the ordinary expenditure, the surplus should always be devoted to works of improvement.

Before I conclude, I would be failing in my duty, if I do not raise a word of protest against the Panchayat cess and the education cess foreshadowed in the statement of the Finance Member. The burden of such a cess is likely to fall upon the common people, especially, the land-holders. These people are already burdened more than they can reasonably be expected to bear. If, at all, the Government find it absolutely necessary to have recourse to new taxation, they must have recourse to income-tax. The rich merchants and the manufacturers are the people who can best afford to pay, and at the same time they are the people who pay the least. Therefore, the common people should not be burdened with any new tax or cess, unless and until the rich merchants and manufacturers also are made to contribute their share to the public exchequer. With these few remarks, I resume my seat.

മിസ്റ്റർ എ. കെ. തോമ.— സർ, രാജ്യത്തിന്റെ നനാഭാഗങ്ങളിൽനിന്നും നികുതി ത്രുപേണയും മറുമായി ഗവമ്മേണ്ട് ശേഖരിക്കുന്ന ധനത്തെ കഴിയുന്നതും സമഭാവനയോടെ രാജ്യത്തിന്റെ എല്ലാ ഭാഗങ്ങളിലെയും ആവശ്യങ്ങൾക്കായി ചിലവുചെയ്യേണ്ടതു് ഗവമ്മേണ്ടിന്റെ ധമ്മമാണെല്ലൊ. ആവിത്രുപേണ ആകാശത്തേക്കുപോകുന്ന ജലമെല്ലാം മറ്റു പ്രത്യേക പ്രദേശത്തേക്കുമാത്രമേ വഷ്ത്രുപേണ പതിക്കു എന്നുവന്നാൽ മറുള്ളഭാഗം ഉണങ്ങി വരണ്ടുപോയേക്കുമെല്ലൊ? അതുപോലെ എല്ലായിടത്തുനിന്നും സംഭരിക്കുന്ന മുതലെടുപ്പിനെ ചിലഭാഗങ്ങളിലെ ആവശ്യങ്ങൾക്കായിമാത്രം അധികമായി വ്യയം ചെയ്യുന്നതായാൽ മറുഭാഗത്തെ ക്ഷേമത്തിനു വാട്ടം തട്ടാതിരിക്കയില്ല. ഇന്നില ആലോചിക്കുമ്പോൾ നമ്മുടെ ഈ കൊച്ചുരാജ്യത്തെ ബഡ്ജറ്റ് എല്ലാവിധത്തിലും രാജ്യ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ത്തിൽഅധികം അസൌകര്യങ്ങൾ അനുഭവിക്കുന്ന ഉർനാട്ടുകാർക്ക് ആശ്വാസകരമായിരിക്കുമെന്ന് പറവാൻ മാത്രം കാണുന്നില്ലി.

നമ്മുടെ ഈ ആണ്ടത്തെ ബഡ്ജറ്റിൽ ചിലവിനായി കാണിച്ചിട്ടുള്ള എനങ്ങളിൽ വിദ്യാഭ്യാസംഒഴിവായാൽ എല്ലാത്തിലും അധികമായികാണുന്നതു് പൊതുജനാരോഗ്യത്തിനെല്ലൊ. രാജ്യത്തിലെ ആവശ്യങ്ങളേയും വരിപ്പണത്തിന്റെ ഏതു തോതിനേയും അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തി നോക്കിയാലും ഇതിനായി ഇത്രയും തുക ചിലവു് ഈ ഇനത്തിൽ ചെയ്യുവാൻ ആവശ്യമില്ലെന്നാണു് എന്റെ വിനീതമായ അഭിപ്രായം. ഇത്രയും വലുതായ ഒരു സംഖ്യ ഇതിലേക്കു നീക്കിവെച്ചിട്ടും രാജ്യത്തിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിൽപ്പെട്ടകിടക്കുന്ന ഉർപ്രദേശങ്ങളിലേക്കു് എത്രയും ചുരുക്കമായ ഒരു സംഖ്യ മാത്രം ചിലവു് ചെയ്യുവാൻ കാണിച്ചിട്ടുള്ളതു് ഉർനാട്ടുകാരുടെ നിർഭാഗ്യമെന്നെ കരുതുള്ളൂ. ഈ കാര്യത്തിൽ ഞാൻ ഇത്രത്തോളം പറയുവാൻ ഇടവന്നതു് എത്രയും ഉപയോഗമുള്ളതും തൃശ്ശിവപേരൂർ, മുകുന്ദപുരം എന്നീ വലിയ രണ്ടു താലൂക്കുകളേക്കൂടി യോജിപ്പിക്കുന്നതും ഗതാഗതത്തിനു് വളരെ ആവശ്യമായിട്ടുള്ളതുമായ കാരാഞ്ചിറ പാലത്തെസംബന്ധിച്ചു് ഗവർമ്മെണ്ടു് കാണിക്കുന്ന അമാന്തത്തെ കണ്ടിട്ടാണു്.

രണ്ടാമതായി എനിക്കു് പറയുവാനുള്ളതു് കൃഷി ഡിപ്പാർട്ടുമെണ്ടിനെപ്പറ്റിയാണു്. ഈ ഡിപ്പാർട്ടുമെണ്ടിൽനിന്നും നടത്തിവരുന്ന ഒരു കരെൻടർഫാറം ഞാൻ ഈയ്യിടെ കാണുകയുണ്ടായി. ഇതാണല്ലൊ ഈ ഡിപ്പാർട്ടുമെണ്ടിൽനിന്നും നടത്തുന്ന കാര്യമായ ഒരു ഏർപ്പാടു്. എന്റെ അഭിപ്രായത്തിൽ ഇതിൽചെയ്യുന്ന പ്രവൃത്തികൾ ഓരോന്നും മായുകാനിലയിൽ ഏറ്റവും അത്യാവശ്യമായിട്ടുള്ളതാണെങ്കിലും നമ്മുടെ ഈ ചെറിയ രാജ്യത്തിന്റെ മുതലെടുപ്പു് അനുസരിച്ചു് നോക്കുമ്പോൾ ഇത്രയും വലുതായ തോതിൽ കേവലം പ്രവൃത്തിയേമാത്രം ഉദ്ദേശിച്ചു് ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ടു് പൊതുജനങ്ങൾക്കു് ചിലവിനൊത്ത ഉപയോഗം ഇതുകൊണ്ടു് കിട്ടുകയില്ലെന്നാണു് എനിക്കു് തോന്നുന്നതു്. എന്നാൽ ഈ വിഷയത്തിൽ ചെയ്യുന്ന ചിലവു് കഴിയുന്നതും മുരുക്കി ആ സംഖ്യകൂടിയും പഞ്ചായത്തുകളിലേക്കു് കൊടുക്കുന്നതായാൽ ആയതു് രാജ്യത്തിന്റെ പൊതുക്ഷേമത്തിനു് നന്നായിരിക്കുമെന്നു് ഞാൻ ബലമായി അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു.

വിദ്യാഭ്യാസ ഡിപ്പാർട്ടുമെണ്ടിൽചെയ്യുന്ന ചിലവു് അധികരിച്ചു പോകുന്നുവെന്നു ചിലകേന്ദ്രങ്ങൾ അഭിപ്രായമുള്ളതായി കാണുന്നുണ്ടെങ്കിലും ആയതു് ഉയന്നതരം വിദ്യാഭ്യാസത്തെ സംബന്ധിക്കുന്നതല്ലാതെ മറുതരത്തിൽ ഒട്ടുംതന്നെ കൂടുതൽ ഇല്ലെന്നാണു് എന്റെ അഭിപ്രായം.

മലവക ടാപ്പു ഡിപ്പാർട്ടുമെണ്ടുകളിൽ കഴിഞ്ഞ കൊല്ലത്തെതിലും കുറച്ചു് സംഖ്യ കുറവുചെയ്തിട്ടുള്ളതിനാൽ സന്തോഷത്തിനു് വകയുണ്ടെങ്കിലും ഇനിയും ആ വകയിൽ കഴിയുന്നതും ചിലവു് മുരുക്കേണ്ടതാണെന്നാണു് എന്റെ അഭിപ്രായം.

ഇനി എനിക്കു് പറയുവാനുള്ളതു് താഴ്ന്നതരം ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ ശമ്പളത്തോതിനെപ്പറ്റിയാണു്. ഈ സംഗതിയിൽ ഒരു ഉദാഹരണമായി നമ്മുടെ താലൂക്കു് ബജനാവുകളുടെ മാസത്തോറും പണസഞ്ചികളാൽ നിറക്കുന്നതായ വില്ലേജു് ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെപ്പറ്റിയാണു് ഞാൻ ആലോചിക്കുന്നതു്, ഒരു പാവപ്പെട്ട കർഷകനു് എത്രയും കൂടിയ ശമ്പളം 15 രൂ. യും ഒരാനു് 12 രൂ. യും മാസപ്പടിക്കു് 8 രൂ. യും 9 രൂ. യും ആണു് ഉള്ളതു്. അതിനു് എന്തൊരു ചില സഖ്യകൾ അവർ ജാമ്യമായി അടക്കുകയും വേണം. അതിന്റെ ആദായവും കൂടി തള്ളിയാൽ പിന്നെ അവർക്കു് കിട്ടുന്ന സംഖ്യ എത്രയാണെന്നു്

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ളരെ ആലോചിക്കേണ്ടതില്ലല്ലൊ. എന്നാൽ പണമില്ലെന്നുള്ള മുറവിളികൂട്ടി കൊണ്ടിരിക്കുന്ന നമ്മൾ ഇതിനു് എത്രനിവൃത്തിയാണു് കൊടുത്തതു് എന്നു കാണാനില്ലെങ്കിലും ഡിപ്പാർട്ടുമെണ്ടുകളെ കൂട്ടിച്ചേർത്തിട്ടോ മാറ്റി ഏതു തരത്തിലെങ്കിലും ഇവക്കു് കാലഘടിതിയനുസരിച്ചു് ഒരു കൂടുതൽ ശമ്പളം കൊടുക്കേണ്ടകാലം അതിക്രമിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നാണു് എന്റെ അഭിപ്രായം.

കടശിയായി ഇഴവ മെമ്പർ മിസ്റ്റർ രാമൻ ഇന്നലെ പ്രസ്താവിച്ചതു പോലെ ഉദ്യോഗവിതരണത്തിൽ ഗവർമേന്റു് കാണിക്കുന്ന നയം ഒട്ടുംതന്നെ ആരോഗ്യമല്ലെന്നു് അഭിപ്രായപ്പെട്ടുകൊണ്ടു് അവസാനിപ്പിക്കുന്നു.

Mr. N. Padmanabha Menon.—Sir, as I intervene in this debate rather late in the day, I shall confine my remarks to the agricultural policy of the State, make a passing reference to the Education Department and then pass on to the Cranganur budget. The agricultural policy of the State as shadowed forth in this budget is not at all satisfactory. I am second to none in condemning the shortcomings of the department, but I do not forget its potent possibilities. It is the only department that can bring about the economic salvation of the land. Page 5 of the *Explanatory Memorandum* has the following words.—"The provision for Farm Operations are limited to the dire necessities to carry on the existing Farm." In a word, this one sentence indicates the mistaken notion of the Government regarding the usefulness of agricultural farms. This House does not want the Government to feed the white elephant of a Central Farm or a Vytfila Cocoanut Farm. The whole of the scheme from the very beginning was ill-conceived. A model farm on a smaller scale must be started in every taluk, and if possible, still smaller farms in every village. These smaller demonstration farms will be of more use to the ryots. An ounce of practice in this matter is better than a ton of advice and a 100 central farms. The Village Panchayat which consists of practical agriculturists and farmers can manage them efficiently, the Department of Agriculture keeping a vigilant control and imparting expert advice. Mr. C. P. Ramachandra Rao on the Royal Agricultural Commission writes:

"It is useless to expect profits out of the experimental farms, and their number may be limited. The principles deduced from the experimental farms may be demonstrated in the model farms for the ryots to imitate and apply the same to their fields also."

Again, Sir, manure depots must be opened, if possible, in every village. The Government does not lose anything by this; on the other hand, the system may be so worked as to yield a very small margin of profit which, kept under a separate account head, may serve as an agricultural sinking fund to stabilise the price of manure, when prices outside run high. These depots

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

can be worked properly through Village Offices and Panchayats. These village model farms and manure depots will bring practical instruction to the doors of the poor ryots, which is the only source of inspiration for them, and they will supply ready expert help when needed, in the words of the writer quoted above. The department now works only in some select centres in an atmosphere created by itself that stands in severe contrast with the atmosphere in which the average ryot moves and has his being. The ryots look upon them as centres of curiosities, not as centres from which they can derive inspiration and seek advice, timely help and effective assistance. The ryots are illiterate, but they are people endowed with sound commonsense, and they will be ready to understand and appreciate practical demonstration than any number of leaflets, advice, central farms and theories.

Sir, I congratulate the Government on their policy of transferring water supply to the Village Panchayats. This is its proper place. I am only sorry that the full powers under the Panchayat Regulation are not yet conferred upon the Panchayats. The time is come to increase their powers.

Regarding the separation of the Panchayat from the Agricultural Department and other connected matters, the Special Finance Committee may go into the whole question, before they submit their Report.

Before leaving this subject, I wish to put a word for the Principality of Cranganur. I fail to see the logic of excluding this principality from the benefits of the Panchayat Regulation. There is not a single Village Panchayat in the Cranganur Taluk. There is ample scope for their operation there, and intelligent Panchayatdars may be found in any number. Under these circumstances, I appeal to the Government to cure this defect, and show the same readiness to understand the view point of the people of Cranganur, as they did in responding my appeal to subject the Cranganur budget to the vote of this House.

I shall next deal with the industrial policy of the State. State participation in private capitalist enterprise was first inaugurated in this State during the time of Sir Vijayaraghavachari. That policy has now landed us in difficulties. The Tanneries have become a failure. The State Potteries have followed suit. The Coir Factory at Cherai has its grant stopped. The initial mistake made by the Government in embarking on these enterprises without taking stock of all the relevant circumstances is being continued by the Government in keeping

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

the Tanneries alive. It is high time to end the present state of circumstances, so far as the Tanneries are concerned. Sooner or later, the Government will have to take over the concern. Then, why not do it earlier? There is no use in waiting like Micawber for something to turn up to mend matters. That factory has to be worked, as regards the Potteries, to make it yield at least a small return for the money invested upon it, lest it should become money thrown away for nothing.

Sir, situated as Cochin is, it would be disastrous if the interests of agriculture are subjected to those of industry.

I wish to add a few remarks about the educational policy of the State. At the outset, let me say that we are not grudging the large outlay on education. The education of the people of the State is a sacred trust, and we shall not have discharged that trust until every subject of His Highness has the benefit of it. There is a widespread idea, and that, I believe, not without justification, that the liberal system of grants allowed by the Government is not administered properly by some of the School Managers. It will be a crime against the State and also against the teachers and pupils concerned, if such cases are not detected and punished in the most exemplary manner. I saw a recent circular of the Government inviting private agencies to take up Government schools for management. Though we welcome with open arms the advent of private agencies in the field of Education, it should be our aim to accept only those offers which are beyond suspicion.

Sir, it is gratifying to note that a lump sum has been provided to open agricultural farms and spinning classes. In this connection, it has to be observed that the Government Communique regarding spinning classes takes away the full effect of the resolution passed by this Council after a full discussion of all its aspects.

Sir, I wish to call your attention to the Cranganur budget. It is true the Cranganur budget makes a very poor show. It is a most unhappy principality from a purely financial point of view. Out of a total revenue of 1,87,000 rupees, under service heads 36,000 rupees go to Palace, 6,860 to Subsidy and another 4,835 rupees to Public Works for Palace. Sir, you will just see that nearly 90 per cent of the Land Revenue goes for purposes which are not purely public. In previous years, the expenditure for Palace under Public Works was higher than that budgetted for 1102. In spite of the large income realised in recent years from the sale of backwater areas, the Palace works consumed huge

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

sums. No wonder then, Sir, that the Government felt anxious. I agree with the Government that there is a great necessity to cut down expenditure under the various heads. But, unfortunately, the only heads under which reduction was found possible were Education and Public Works.

So far as Cranganur is concerned, I do not say that the number of schools should be increased. But the Government has to redeem one of its promises regarding the Anapuzha Primary School. When the Valas of that locality petitioned the Government for a building to locate their school, the Government of Sir T. Vijayaraghavachari gave them a promise that, if they would put up a building, the Government would find money to meet a portion of the expenditure. That was six years ago. The very next year they raised money by floating a *Kuri* and completed the building. It is a first class structure. The Government has not yet redeemed its promise. Year after year, they used to petition the Government for the fulfilment of this promise, and year after year, they used to be put off with the reply that they will have to wait one year more. The poor, law-abiding and one of the most industrious classes of Cranganur are thus shabbily treated by the Government. I request you, Sir, in your capacity as the Diwan to redeem this promise made by one of your predecessors, and thus save this poor community from financial embarrassament in which they find themselves now by putting their faith in the promise of a Diwan.

A word about Public Works, and I have done. During Sir. T. Vijayaraghavachri's time, as a result of a monster petition submitted to him by the public of Cranganur, he was pleased to constitute a Road Committee consisting of the Deputy Tahsildar as *ex-officio* President, the Overseer as Secretary, the Sanitary Inspector, Western Division, and six other non-official gentlemen. They were asked to prepare a scheme for the improvement of communications in the Cranganur Taluk. They went into the whole question and prepared a scheme and submitted it to the Government. The Government of Sir T. Vijayaraghavachri approved of it, but as he left the State soon after, no final orders were passed. One or two works were undertaken in pursuance of that scheme during the last years of Mr. Achari's term of office. The next Diwan did not care for this Report. He prided himself under the delusion that he knew more of Cranganur than the people of Cranganur themselves. Suffice it to say that, in spite of personal representations and petitions, he refused to carry out any of the works in that scheme. You know, Sir, that only after you came, the people of one village, Pullut, got a road for them. I may point out to you, Sir, that none of the proposals in that scheme

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

are ambitious. It is to be regretted that that scheme and Report were not even sent to the present Chief Engineer. All the proposals in that scheme need not be taken up at once. Finances won't permit that course. But it is absolutely necessary that the widening of one or two canals and the construction of a new one should be undertaken at once in order to drain away the water that collects during the rainy season—for want of a proper outlet either to the main canals or to the backwater. I shall deal with this subject in detail in connection with the voting of demands.

Regarding the Cranganur Dispensary, I wish to point out that the dietary charges and cost of medicines supplied in this year's budget are insufficient to meet the requirements of the Dispensary. An all-round increase in these items has been provided in the general budget. Why was an exception made in the case of Cranganur? The Dispensary there has a larger attendance now than in previous years. The attendance has in fact increased. The C. M. and S. O. will bear me out in this matter. The people of the surrounding villages also make use of this. An increase in these items will not materially affect the surplus. Under these circumstances, I request you, Sir, to make an increase in allotments for these items. Sir, I thank you on behalf of the people of Cranganur for the ready response of the Government to my appeal to place the Cranganur budget also for discussion before this House.

മിസ്റ്റർ സി. എൻ. ഇട്ടിരവി നമ്പൂതിരി.—മാന്യ അഗ്രാസനരെ, ഇവിടെ ഇപ്പോൾ കൊച്ചി രാജ്യത്തെ 1102-ലെ ആയവ്യയക്കണക്കിനെപ്പറ്റി ഒരു സാമാന്യനിരൂപണം ചെയ്യുന്ന ഒരു അവസരമാണല്ലൊ. അതിൽ ഞാനും രണ്ടു വാക്കു പറയുന്നതു് അപ്രകൃതമാവില്ലെന്നു് വിശ്വസിക്കുന്നു. ഈ വരുന്ന കൊല്ലത്തെ ആയവ്യയക്കണക്കും ചിലവുകഴിച്ചു് ആദായകരമായ തുകയെന്നും ഇപ്പോൾ വലിയ ഒരു സംഖ്യ (46 ലക്ഷത്തിൽ പരം ഉറുപ്പിക) രാജ്യത്തുക്കു് മുതലായിട്ടുണ്ടെന്നും കാണുന്നതു് ഒരുകക്ഷിക്കും മാത്രമായിട്ടല്ല അഭിമാനകരമായിട്ടുള്ളതാണെന്നു് ഇവിടെ പ്രസ്താവിച്ചുകൊള്ളട്ടെ.

എന്നാൽ വരുന്ന കൊല്ലത്തിലെ ചിലവിനത്തിൽ 58 ലക്ഷത്തിൽ പരം ഉറുപ്പിക ചിലവുചെയ്യുവാൻ വെച്ചിട്ടുള്ളതായ സംഖ്യയിൽ ശമ്പളവും മറ്റും നീക്കി നാട്ടുകാക്കു് ഗുണപ്രദമായ കാര്യങ്ങൾ നിർവ്വഹിപ്പാൻ നീക്കിവെച്ചിട്ടുള്ള സംഖ്യ ഒട്ടും മതിയായിട്ടുണ്ടെന്നുപറവാൻ ഞാൻ തുനിയുന്നില്ല. രാജ്യനിവാസികളായ ജനങ്ങൾ ആവശ്യപ്പെടുന്ന പ്രധാനങ്ങളായ സംഗതികൾ 1. കൃഷിസംരക്ഷണം, 2. വിദ്യാഭ്യാസം, 3. വൈദ്യസഹായം, 4. ശുചീകരണം ഇവകളാണു്. ഇതിൽ കൃഷിസംരക്ഷണത്തിനു് ചില പതിവുചിലവുകൾ ചെയ്യുവരുന്നുള്ളതു് കഴിച്ചാൽ വളരെ ചുരുങ്ങിയ സംഖ്യ മാത്രമേ ഈ കൊല്ലത്തേക്കു് വകവെച്ചുകാണുന്നുള്ളു. ചിറ്റൂർ താലൂക്കു് ഒഴിച്ചു് ഈ രാജ്യത്തു് ഒരുഭാഗത്തും കൃഷിക്കു് ജലശേഖരം എന്ന ഒരു ഏർപ്പാടു് ചെയ്യുന്നതായിട്ടില്ലെന്നുള്ളതു് വളരെ ശോചനീയം തന്നെ. തുടരെ തുടരെയായി 18 കൊല്ലം തുടർച്ചയായി കൃഷിക്കാർ മുറവിളികൂട്ടിത്തുടങ്ങീട്ടും ടി കൃഷിസംബന്ധമായി ഇന്നേവ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

രെ (1101-ാമാണ്ടുവരെ) ഗവർമ്മേണ്ടു് അശ്രദ്ധയിൽ ഇട്ടിരിക്കുന്നതു് ഒട്ടും ആശാസ്യമായിട്ടുള്ളതു്. 1102-ാമാണ്ടിൽ ഈ കൃഷിസംരക്ഷണത്തിനു് വലിയ തുക നീക്കിവെച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു് ഗവർമ്മേണ്ടു് വിചാരിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ ഒട്ടും മതിയായതായി എനിക്കു പറവാൻ ഞാൻ ഒരുക്കമില്ല. ഈ കൊല്ലത്തിൽ ഈ കൃഷിക്കുണ്ടായ ഉണക്കം (വെള്ളം ഇല്ലാഞ്ഞിട്ടുള്ള ദോഷം) കണ്ടു് 30 ലക്ഷത്തിൽ പരം പറനെല്ലു് ഈ രാജ്യത്തേക്കു നഷ്ടമായിതീർന്നിട്ടുണ്ടു്. ഈ രാജ്യത്തുള്ള എല്ലാ കൃഷിയും വളരെ ശ്രദ്ധാപ്രദമായിട്ടു തീർന്നാൽ തന്നെ നൂറ്റുക്കു പതിനഞ്ചു മാസങ്ങൾക്കുള്ള നെല്ലിനു് അന്യരാജ്യക്കാരുടെ ശരണം പ്രാപിക്കാതെ കഴിക്കയില്ലെന്നാണു് എനിക്കറിവു്. ഇങ്ങനെ ഇരിക്കെ ഈ കൊല്ലത്തെ അവസ്ഥ അവർണ്ണനീയം തന്നെ. ഇത്രയും ദോഷംവന്ന കൃഷിക്കാരുടെ ദുഃഖം കൊച്ചു ഗവർമ്മേണ്ടു് കാണിച്ച ഒരു ദയവു് ഒരു പ്രസ്സ് കമ്മീഷനിക്കും ഒരു പ്രോസീഡിംഗ്സും മാത്രമാണെന്നു് പറയേണ്ടിവന്നതിൽ ഞാൻ വ്യസനിക്കുന്നു. ഈ കൃഷിക്കാർക്കു് നികുതി എളുപ്പിനുപുറമേതന്നെ എന്തെങ്കിലും സഹായങ്ങൾ ചെയ്തുകൊടുക്കേണ്ടതായ ഗവർമ്മേണ്ടു് അധികം നികുതി മുമ്പിലും കൂടി ചെയ്യേണ്ടുന്നതുവെച്ചതു് കഷ്ടം കഷ്ടതരമായിപ്പോയി എന്നു പറവാൻ ഞാൻ ഒട്ടും മടിക്കുന്നില്ല. അമ്മ തല്ലിയാൽ പിന്നെയും "അമ്മേ" എന്നു് വിളിച്ചു് നിലവിളിക്കുമ്പോലെ ഇനിയെങ്കിലും ഇതുമതിയാക്കി ആ പ്രകാരം വരാതിരിപ്പാനായി ഗവർമ്മേണ്ടിന്റെ ദൃഷ്ടി ഈ വിഷയത്തിൽ പതിയുകയും ഇതിനാവശ്യമായ ചില വകുപ്പുകൾ ഗവർമ്മേണ്ടു് ചെയ്യുമെന്നും ഞാൻ വിശ്വസിച്ചുകൊള്ളട്ടെ.

പ്രസിഡെണ്ടു്.—അശ്രദ്ധയൊന്നുമില്ല. ഗവർമ്മേണ്ടു് വളരെ താല്പര്യത്തോടുകൂടി അന്വേഷിച്ചുകൊണ്ടു തന്നെയിരിക്കയാണു്.

മിസ്റ്റർ സി എൻ. ഇട്ടിരവിനമ്പൂതിരി.—കടലാസ്സിൽ ദയവു് കാണിക്കണമെന്നല്ലഞാൻ പറയുന്നതു് (*Laughter*). പ്രവൃത്തി കൊണ്ടാണു് ശ്രദ്ധയും ദയവും ഉണ്ടെന്നു് കാണിക്കേണ്ടതു്.

പ്രസിഡെണ്ടു്.—കടലാസ്സിൽ ആക്കി, വേണ്ട അന്വേഷണങ്ങൾ നടത്തിക്കഴിഞ്ഞതിനു ശേഷം വേണ്ടെ എന്തെങ്കിലും പ്രവർത്തിക്കേണ്ടതു്? അശ്രദ്ധയെന്നും ഗവർമ്മേണ്ടിനു് ഇല്ലെന്നു് മനസ്സിലാക്കിക്കൊള്ളുക.

മിസ്റ്റർ സി. എൻ. ഇട്ടിരവിനമ്പൂരി.—വിദ്യാഭ്യാസം ഈരാജ്യത്തു് ഒരു വിധം ഉണ്ടെന്നു് ഞാൻ സമ്മതിക്കാം. എന്നാൽ തൊഴിൽ ഇല്ലാത്തവരെ വർദ്ധിപ്പിക്കാൻമാത്രമേ ഇതുവരെ കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ളു. ഈ രീതിയെ നന്നു പരിഷ്കരിച്ചു തൊഴിൽ പരിശീലനത്തോടുകൂടിയ ഒരു വിദ്യാഭ്യാസം രാജ്യത്തു പരത്തുന്നതായാൽ ഏറ്റവും ഉപകാരപ്രദവും ഉപയോഗപ്രദവും ആകുമെന്നു് ഞാൻ ഇവിടെ പ്രസ്താവിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

ഇനി രണ്ടു വാക്കു പറയുവാനുള്ളതു് വൈദ്യസഹായത്തെ പ്പറ്റിയാണു്. പ്രധാനപ്പെട്ട നഗരങ്ങളിൽ രണ്ടോ മൂന്നോ ആസ്പത്രികൾ സ്ഥാപിച്ചതുകൊണ്ടു നാട്ടുപ്രദേശങ്ങൾക്കു് ഒരു വിധവും വൈദ്യസഹായം മതിയാകുന്നതല്ല. നാട്ടുകാരായ (നഗരവാസികളല്ലാത്ത) ജനങ്ങൾക്കു് ഒരു വൈദ്യനെ വരുത്തി ചികിത്സിപ്പിപ്പാൻ അവരുടെ സ്ഥിതികളെക്കൊണ്ടു് അശക്തന്മാരാണെന്നു് പറയാതെ കഴികയില്ല. ഇതിന്റെ നിവാരണത്തിനായി എല്ലാ പഞ്ചായത്തുകളിലും ഓരോ ആയുർവ്വേദവൈദ്യശാലകൾ സ്ഥാപിക്കുന്നതു് അത്യാവശ്യവും അടിയന്തരമായി ചെയ്യേണ്ട ഒരു കർത്തവ്യകർമ്മവും ആണെന്നു് ഞാൻ ഇവിടെ ഉറപ്പായി പറയുന്നു. നാട്ടുപ്രദേശങ്ങളിലെ ശുചീകരണം എന്നതു് ഈ വകുപ്പിൽ നിന്നു് എടുത്തുകളഞ്ഞു് ആ വക കാര്യങ്ങൾ അതാതു് പഞ്ചായത്തുകാരെക്കൊണ്ടു് നിർവ്വഹിപ്പിക്കുന്നതായാൽ വളരെ നല്ലതാണു്, അതാതു് വി

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ല്ലേജിലെ ആവശ്യവും മറ്റും നാട്ടുകാരേപ്പോലെ മറ്റാരും അറികയില്ലല്ലോ. ഞാൻ ഈ വിഷയത്തേപറ്റി ഇതിൽ കൂടുതലായൊന്നും ഇപ്പോൾ പറയുന്നില്ല. എന്നാൽ ഒരു വാക്കുകൂടി പ്രത്യേകിച്ച് ഇതു അവസാനിപ്പിച്ചുകൊള്ളാം. എന്റെ കോണ്സ്റ്റിറ്റ്യൻസിയിൽപെട്ട പുള്ളുഎന്നൊരു വില്ലേജ് ഉള്ളതായിഗവർമ്മേണ്ടു നികുതി കണക്കെഴുതിച്ചു മറ്റൊരു കാര്യത്തിലും അറിയുന്നില്ലെന്നാണ് ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നതു. ഈ വില്ലേജ് വെള്ളത്താൽ ചുറപ്പെട്ട ഒരു കരയാണ്. അവിടെ 300 ജനങ്ങൾ പാർക്കുന്നുണ്ട്. അവർക്ക് വിദ്യാഭ്യാസമോ വൈദ്യസഹായമോ വേണ്ട. അവരോടു കൂടിപ്പോകാൻ വെള്ളം കൂടി ഉണ്ടോ എന്നു ഈ ഗവർമ്മേണ്ടു അറിഞ്ഞിട്ടുണ്ടോ എന്നു ഞാൻ ചോദിച്ചുകൊള്ളട്ടെ. ഈ കൊല്ലത്തിൽ ഈ വില്ലേജിലെ അന്നന്നു കിട്ടുന്നതിനു വെള്ളം കൂടികെണ്ടതായിവന്നിട്ടുണ്ട്. ചിലർക്ക് അത്യാവശ്യമായി അന്യത്രെ പോകെണ്ടതായിവന്നിട്ടുണ്ട്. ഈ വില്ലേജിന്റെ ഒരു പഞ്ചായത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ടതായി ചില്ലറചിലസ്ഥലങ്ങളെങ്കിലും അടുത്തു വരുന്ന കൊല്ലം മുതൽക്കു ചെയ്തുകൊടുത്താൽ സാധുക്കളായ നിവാസികൾക്കു ഒരു വലിയ സഹായമായി തീരുന്നതാണ്. ഇവർക്കു 8 മാസവും തോണിയിൽ കൂടി പോയി അന്യ കരയിൽ ചെന്നാലെ ഇവർക്കു ആവശ്യമായ ക്ഷണസാധനങ്ങൾ വാങ്ങിപ്പാൻ നിവൃത്തിയുള്ളു. ചിലപ്പോൾ വലിയ വഞ്ചിക്കാലങ്ങളിൽ തോണിയിൽ പോകുന്നതു അസാദ്ധ്യവുമാണ്. അതിനാൽ ഇവർക്കു മുകര പിടിപ്പാനായി റോഡും മറ്റും ഇപ്പോകിലും നടക്കുന്നായി ഒരു വഴി ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കുന്നതു ഏറ്റവും ഭൂഷിച്ചുകൂടാത്ത കാര്യമാണ്.

പ്രസിഡണ്ട്.—ഏതു ദേശമാണ്?

മിസ്റ്റർ സി. എൻ. ഇട്ടിരവിനമ്പൂതിരി.—പുള്ളു.

മിസ്റ്റർ സി. എൻ. ഇട്ടിരവിനമ്പൂതിരി.—ഈ സംഗതി എത്രയും വേഗത്തിൽ ഗവർമ്മേണ്ടിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെടുത്തുമെന്നു വിശ്വസിച്ചു ഞാൻ ഇതിനെ അവസാനിപ്പിക്കുന്നതിനുമുമ്പായി കൊച്ചി മഹാരാജാവുതിരുമനസ്സിനോടുള്ള കൃതജ്ഞതാനന്ദങ്ങളെ അദ്ധ്യക്ഷൻ മുഖേന അറിവിച്ചുകൊണ്ടു എന്റെ ഈ പ്രസംഗത്തെ ഏറ്റവും ശ്രദ്ധയോടും ക്ഷമയോടും കൂടി കേൾപ്പാൻ അനുവദിച്ചതിനും അദ്ധ്യക്ഷനു വന്ദനം പറഞ്ഞുംകൊണ്ടു ഞാൻ ഇവിടെ വിരമിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

President.—Now, I think, we shall take up the official discussion and Mr. KasturiRanga Ayyar will lead.

Rao Sahib. Mr. T. V. Kasturi Ranga Ayyar.—Sir, so far as the general discussion of the budget by the non-official members is concerned, there is not very much for the official members to reply in regard to the internal working of the departments. No specific answers are called for at this stage to these criticisms. Most of the criticisms are of a constitutional nature, and the official members here have not got much to say except in regard to the criticisms made about the internal working of their departments.

The official members will have to answer in another stage when the motions for demands are made, and when the cut motions are discussed.

Speaking for my own department, I find that no criticism of a serious nature has been made by any member except by the Member who represents the Valans. On making enquiries, of Mr. Karuppan, I find that, though he made mention of certain facts

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

to show that the department has not done anything for the elevation of the condition of the Valans, he wanted to say something where the department had actually done, something useful; but he had to stop his speech, because, the time allowed to him had expired, and he said that, to-morrow, when he proposes a motion of a cut of one rupee, he will take the House into his confidence and narrate all that the department has done for the alleviation of the condition of the fishing folk.

So far as the constitutional policy is concerned, I think our Government is in a very sound condition now and that no announcement or reply is possible or is expected at this stage.

These are the only remarks that I have got to make.

Mr. A K. Vengu Ayyar.—Sir, after all that has been said here in connection with the general debate on the budget, and the way in which it has been said, I feel considerable diffidence to speak anything in defence of a system viewed and criticised from different standpoints. Much of what has been said is but a repetition of what was said on the last occasion. To me it seemed that what the speakers dwelt upon was a matter of faith and belief to them, and in an atmosphere like that anything in the nature of a statement of fact, given with the moderation necessarily incumbent on this side of the House, must fail to produce immediate effect. I shall, therefore, content myself with adverting to a few general facts raised in the course of the discussion.

Palace expenditure.—If I am right, this is the first time when the expenditure incurred on the Palace has been brought for discussion in the course of the general debate. I am not surprised at it, for the allotment of 5 lakhs of rupees is one sufficiently large to arrest attention. The pity of it, however, is that the Palace budget, as a whole, is not before the House, and they are, therefore, not in a position to realise the details of expenditure demanded of these funds. A full knowledge, I am sure, would have disillusioned the House and converted the critics into warm supporters of an enhanced allotment, if such a proposal was before the House. I may add, for the information of the House, that the condition of our Royal Family is, in many ways, not so advantageous as that of other Native States in India, and yet, the allotment now set apart for Palace purposes proportionately falls short of similar allotments set apart in other States. I think this is a point on which we must congratulate ourselves. Besides this, if we were disposed to go into the comparative expenditure incurred here and elsewhere, on Palace buildings and other paraphernalia of royalty, the contrast will all the more be striking.

Constitutional changes.—This House, which I have the privilege to address to-day, is a monument of His Highness' solicitude for the subjects in this direction, and it

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly